

Index Rerum,

- Contraria allegans non admittitur appellans à reiectione, p. 231. n. 67
Contraria & diversa an actor, & an reus allegans audiatur, & quid incompatibilia, & de aliis remissivè, ib. n. 68
Contribuere.
Contribuere coguntur, qui tenentur ad Ecclesie refectionem appellationem non obstante, p. 366. n. 14
Controversia.
Controversie in processibus, & similibus actibus componuntur per iudicem Ecclesiasticum appellatione non obstante p. 239. n. 1
Controversie ortas, in confraternitatibus tam laicorum, quam clericorum, potest componere Ordinarius Ecclesiasticus appellatione non obstante, ib. num. 2
Controversias, quæ solebant oriri inter Consilium supremum, & consilium Camere super cognitione juris Regii patronatus Catholica majestas dimit per regias schedulas, quibus inhibuit omnibus tribunalibus exceptio consilio Camere, pag. 429. num. 198
Controversia majoris humilitatis intuitu inter quasdam religiones refertur, p. 242. n. 41
Controversia refertur inter Capucinos & Jesuitas, contententes humiliori loco se omnes stare debere, ib. n. 4 ubi Christi autoritate comprobatur.
Contumacia.
Vera contumacia procuratoris non nocet Domino, quominus possit appellare à sententia lata contra procuratorem contumacem, p. 112. n. 102
Contumax non auditur appellans, p. 152. n. 187
Contumax verus non auditur appellans, p. 232. n. 76
Contumax verus quis dicatur, & in quibus casibus, ib. n. 77
Contumax verus de stylo Rotæ, appellat intra decem dies à tempore latæ sententiæ, p. 233. n. 79
Contumax verus vel fictus non appellat à primo decreto, ib. n. 80
Contumax fictus appellat à secundo decreto, ibidem n. 83
Contumax verus non appellat à secundo decreto, ib. n. 86
Contumax verus potest adire superiorem & coram eo probare causam legitimæ excommunicationis, & tunc gesta post appellationem revocantur, p. 234. n. 88
Contumax verus quando audiatur, vel non, remissivè; & quid de stylo Rotæ, ib. n. 89
Correlativum.
Correlativo in uno si sit prohibita appellatio, in altero ex correlativis intelligitur prohibita, p. 359. n. 19
Correus.
Uno ex Correis agendo per litem contestationem, sibi præoccupat jus actionis, p. 595. n. 358
Creatura.
Creaturæ omnes (dempto homine) sui creatoris præcepta adimpleant in nihil transgredientes, p. 516. n. 55
Creditor.
Creditorem major pars si inducat det debitori, interrim non carceratur, p. 177. n. 111
Creditor non auditur videns impedire sepulturam cadaveris, donec sibi solvatur, nec auditur appellans à repulsionem, p. 232. n. 72
Creditor cui actio suo debitori competens datur in solum, quemadmodum potest illam in iudicium deducere, p. 287. n. 252. & 254
Creditor rem in solum accipiens, si cautus protestari ut re evicta, illa sibi sit actio primæva, qua fideiussores & pignora non liberantur, pagina 560. n. 192
Creditor evictionem pignoris debitori non debet

concurrentibus juris requisitis, & quæ illa sint, ib. n. 163

Creditor qui obtinuit sententiam pro suo debito, evitabit suspensionem suæ executionis, si offerat cautionem in forma depositi aliis creditoribus executioni oppositis anterioritatem præsententibus, p. 572. n. 66

Cultus divinus.

Cultus divinus celerem executionem exigit, & non recipit appellationem, p. 311. n. 64

Curator.

Curatores si jam bona minoris non habeant, quia finitum est officium, possunt hac exceptione evitare compulsionem executionis, p. 580. n. 166

D

Dammum.

DAmno à principio resistere, quam post illatum remedium quærere, melius est, p. 115. n. 22
Dammum & præmium potest quis consequi ex eodem facto, p. 219. n. 85

Dammum magnum non est in mora modici temporis, p. 316. n. 37
Damni satisfactio, & æstimatio comprehenditur sub verbo (resistere) cujus hæc propria significatio est, p. 612. n. 188

Damni satisfactionem verbum (reddere) ex propria significatione comprehendit, ib. n. 190
Dammum dicitur omnis rei diminutio seu læsio, ib. n. 194

Dammum & deterioratio rei ipsam intus tangit, & pars est illius, ib. n. 204
Dammum contingens in re est perpetuum, quia respicit dominium: contingens autem in fructibus est temporale, quia respicit commoditatem utentis dammum, p. 613. n. 207

Ad damna & deterioraciones rei censetur virtualiter condemnatus qui ad eam restituendam simpliciter est condemnatus, ib. n. 211

Dammum illatum in re post sententiam usque ad realem restitutionem ejus, executor potest per ejus æstimationem solvere, ib. n. 213

Damna rei illata quæ & ad quælibet teneantur, ibid. n. 22
Damna qualia dicantur, & cujus culpa accidisse præsumatur, ib. n. 215. remissivè.

Damna an compensentur cum melioramentis, factis in ipsa re, ib. n. 216. remissivè.

Damna tacite subintellecta sub condemnationis verbis, executor non excedit liquidare in executione, pag. 620. n. 55

Debitor.

Debitor suspectus de fuga carcerari potest, pag. 177. n. 103
Debitor habens literas dilatorias à partibus vel à iudice, intra illum terminum capi non potest, ibidem n. 307

Debitor captus omisso juris ordine an sit relaxandus si liberè debitor appareat, p. 179. n. 128
Debitor ex publico instrumento non carceratur, nisi habeat clausulam guarentigiatam, & sit liquidum, ib. n. 131

Debitor adiendendus creditor torque ferreo an sit sub fideiussoribus relaxandus, pag. 185. num. 199. & 200

Debitor compulsus solvere minus legitimæ personæ appellare potest, p. 321. n. 95
Debitor compulsus solvere minori sine tutoris auctoritate, potest appellare, ib. n. 96

Debitor licet possit solvendo interesse liberari, non tamen

& Verborum.

tamen post sententiam diffinitivam quæ obligat præcisè ad tradendum, p. 535. n. 28

Debitor annui redditus, si in executione unius paghæ omisit opponere exceptionem illam, poterit opponere in executione aliarum præstationum futurarum, p. 559. n. 146

Debitor interdictus ne solvat suo creditori, si compellatur à iudice cum cautione in demeritis, an solvere debeat decimam executionis, p. 559. n. 152

Debitor interdictus per iudicem ne solvat suo debitori, vel quod solvat alteri, & quando teneatur appellare, p. 560. n. 154

Et an debeat contradicere, & omni uti diligentia, ne debitum ab eo exigatur, ib. n. 154

Debitor compulsus alteri solvere quam vero Domino antea quam solvat, tenetur denunciare creditori suo, ib. n. 155

Debitor iustus iudicis solvens alteri quam suo creditori non liberatur si præcessit mora solvendi, illi etiam contradicens, sequestro debito, ib. n. 156

Debitor etiam ante moram debet modis omnibus resistere, ne fiat sequestrum & factum tollatur, alias si spontè solvit, & agnovit non liberatur, ibidem numero 157

Debitor solvens iudici aut apparitori exequenti liberatur, ib. n. 158

Debitor competens actione personali pro qualitate debita, & lite pendente alienam rem, an sententia possit dirigi directò in emptorem, p. 581. n. 174

Debitor debitoris condemnati ut exequi possit, an & quando prius est conveniendus, & condemnatus coram suo iudice ordinario, p. 587. n. 148. & n. seq.

Debitum ut capi possit pro executione facta in ejus creditorem, debet prius summam consistere executorem illud jus habere, ib. n. 251

Debitor census convento pro uno anno decurso, si lite pendente maturaverit alius terminus, pro utroque potest sequi condemnationem, p. 630. n. 30

Decima.

Decima seu emolumentum executionis cui executori debeatur successorii aut prædecessori executionem incipienti, p. 98. n. 77

Decimarum condemnatio an recipiat appellationem suspensivam, p. 347. n. 63

A Decimis ad tributa valet argumentum, quia illas reservavit Deus in signum universalis domini, ib. numero 64

Decimarum executio fit appellatione non obstante, ib. num. 95

Decimis jus assistit, & debitum est evidens, & ideo habens executionem paratam, ib. n. 66

Decimæ, cum clericis assignentur pro alimentis, dilationem non patiuntur, ib. n. 67

Decimis solutionis tarditas continet peccatum, ibid. num. 68

Decimæ non debent suspendi cum sint tributa animæ debita Principi cælesti, ib.

Decima cum proveniat à jure divino, dicitur cibus domus Domini, ib. n. 71

In Decimis cum agatur de materia concernente animam potest iudex Ecclesiasticus incipere à præcepto de solvendo, & monitorio, ib. n. 72

Monitorium pro solutione Decimarum resolvitur in simplicem citationem, ib.

In Decimarum causis commissis super appellatione non referibitur nisi cum clausula (sine retardatione solutionis decimarum,) ib. n. 73

Declaratio.

Qui declarat nihil novi facit, sed rei existentiam demonstrat, p. 8. n. 24

A Declaratione iudicis se non iudicem declarantis, vel se inhibentis legitime appellatur, & Senatus

regius appellationi deferendum decernit, vel tertium genus decreti expendit, & ibi exemplum, pag. 93. num. 1

Declaratio sacræ Congregationis refertur, plura disponens circa appellationem ante diffinitivam, pag. 155. num. 247

Declaratoria præcedentis excommunicationis etiam post appellationem fieri potest, p. 193. n. 4

A Declaratoria excommunicationis appellatione suspendit, nec appellans interim vitandus est, nec publicandus, p. 195. n. 32

A Declaratoria aliquem incidisse in excommunicationem est licita appellatio, ib. n. 33

A Declaratoria appellatio, & ab ipsa excommunicatione in quo differant, ib. n. 34

A Declaratoria incurfus censurarum appellatio impedit denuntiationem, & publicationem, & causat attentatum, & vim fieri decernendum; ibidem n. 35. & 36

A Declaratoria super facto notorio, aut in executionem obligationis Cameralis, aut rei judicatæ appellatio non suspendit, ib. n. 38

A Declaratoria incurfus censurarum in executionem obligationis cameralis appellatio non impedit denuntiationem, & publicationem, & delationem, ibid. n. 39

A Declaratoria incurfus censurarum contentarum in Bulla pensionis appellari an liceat quoad utrumque effectum, p. 354. n. 84

Declaratoria incidens in iudicio executivo, ejus natura vestitur propria emissa, ib. n. 86

Declaratoria sententia requiritur cum prævia causæ cognitione, quando beneficium vacat ipso jure ob poenam alicujus facti, puta ob non residentiam; non tamen quando ex juris dispositione puta ob adeptiorem secundi incompatibilis, pagina 382. numero 66

Declaratoria sententia incurfus censurarum si sit lata in causa executiva, secundum ejus naturam regulatur, & pariter non recipit appellationem suspensivam, ib. n. 72

Declaratus incidisse in poenam si sit convictus & confessus non appellat, p. 383. n. 74

Declaratoria sententia aliquem esse privatum beneficio ob non residentiam quando non recipit appellationem suspensivam, ib. n. 76

Declaratoria incurfus censurarum pro executione executorialium dicitur pars rei judicatæ, pag. 538. num. 68

Declaratoria censurarum super via executiva non admittit appellationem, ib. n. 70

Declaratoria incurfus censurarum pro executione rei judicatæ non admittit appellationem, ib. n. 71

Declaratoria incurfus censurarum pro executione obligationis in forma Camere est inappellabilis, quia executionis natura vestitur, ib. n. 72

Declaratoria incurfus censurarum pro executione literarum Apostolicarum, non admittit appellationem suspensivam, ib. n. 73

Declarandi facultas non transit ad heredes, p. 635. numero 6

Declarationem interpretativam non alterantem condemnationem præcedentem potest facere executor mixtus, p. 637. n. 26

Declaratio interpretativa sententiæ facta per executorem non inducit novum gravamen, ib. n. 27

Per Declarationem interpretativam sententiæ quod obscurum est illuminatur & detegitur, ib. n. 28

Interpretativæ Declarationis qualitas est ut nihil novi inducat, sed actum præexistentem & præteritum ostendit, ib. n. 29

Declaratoria inest actui declarato, ib. n. 30

Declaratio

Index Rerum,

Declaratio retrotrahitur ad tempus principalis dispositionis declaratae, p. 637. n. 31
 Declaratio adeo inhaeret dispositioni ut censetur emanasse cum illo eodem tempore, ib. n. 32
 Actum qui non potest facere post triennium, potest tamen factum declarare post illum, ib. n. 33
 Si actus qui declaratur esset validus, secus si esset nullus, ib. n. 234
 Declarationem interpretativam sententiae quotidie faciunt executores supremorum tribunalium absque excessu reatu, p. 637. n. 42
 Declarandi facultas praescribitur etiam per mille annos p. 644. n. 128

Declinatoria.

Declinatoriam opponere debet captus, & offendere titulum clericatus, cum sit fundamentum suae intentionis, de quo cognoscit laicus, ut sciat an captus de sua sit iurisdictione, p. 658. n. 83

Decretum.

Decretum violentiae, quo vim non fieri declaratur, non impedit iudici superiori appellationis, cognoscere de attentata executione, & circa illam de iure pronuntiare, p. 67. n. 190
 Decretum violentiae non facit instantiam, nec transit in rem iudicatam, sed ei statim, donec superior aliud causa cognita censet, ib. n. 191
 Decretum Regium super articulo violentiae non est in consideratione; quominus superior, postquam est in aditu, possit de iustitia executionis, & attentati inferioris cognoscere, ib. n. 195
 Decreti violentiae effectus durat, donec aditus superior iterum remittit causam inferiori, quo ulterius non ligatur & multo minus superior, cui non est directum, ib. n. 198
 Decretum violentiae ob non delatam appellationem quintuplex genus reperitur dumtaxat, sive iudex sit delegatus, conservator, executor, aut ordinarius, ib. n. 199
 Decretum violentiae primum genus locum habet, quando iudex non obstante legitima appellatione, utrumque effectum habente exequi vult, & negat delationem, ib.
 Decretum violentiae secundum genus datur, ubi reperitur appellationem non rite aut non recte interfectam, & etiam in casu privilegiato, si tamen eius sit ex progressu natura alterata & variata, pag. 66. n. 203
 Decreti secundi generis forma inferitur, ib. n. 204
 Decretum violentiae tertium genus est conditionale seu mixtum participans ex primo, & secundo, conditionaliter tamen, ib. n. 205
 Decreti conditionalis forma inferitur, ib. n. 206
 Decreti conditionalis materia remissive, ib. n. 207
 Decretum conditionalis non dicitur, iudicem vim facere ob non impletum id quod conditionaliter sibi apponatur, ib. n. 208
 Decretum conditionalis ut locus sit, debet pro conditione apponi id, quod etiam cessante decreto, iudex poterat de iure facere, licite, ib. n. 209
 Decretum violentiae conditionali ut locus de necessaria est legitima appellatio a gravamine, suspendens de iure eius executionem, ib. n. 210
 Decreti violentiae quartum genus decernitur, quando deficit appellatio, quae est fundamentum essentiale quo fundatur violentia, & recursus, super quo nihil decernit Senatus, ib. n. 211
 Decreti violentiae quarti generis forma, ib. n. 212
 Decreti violentiae quintum genus datur, quando viso processu reperitur, ordinariam non fuisse intimatam parti, aut iudici, ib. n. 213
 Hoc concipiatur Decretum, *que no vino en estado,* ibid.

Decretum, *que por agora no haze fuerza, y se buelvan los autos al notario,* &c. quibus casibus datur, ibid. num. 214
 Decretum absolutum (vim non fieri) & decretum, *el por esso no esta en estado,* multum dissimilia sunt, & non idem, ib. n. 217
 Et de ratione differentiae late discutitur, ib.
 Decreta violentiae, quae delegos dicuntur, annullanda decernunt gesta a iudice Ecclesiastico contra laicum, & quare, p. 69. n. 218
 Decretorum tertium genus datur in appellatione a delatione appellationis in causa executiva, ibid. num. 229
 Decretorum violentiae conceptorum per Cevallos vix aliquid vitio caret, ib. n. 130
 Decretorum violentiae nullum genus appellationem, supplicationem etiam ad Principem, nec aliquem recursum admittit, p. 70. n. 231
 Decreta violentiae non admittunt revisionem sicut nec appellationem, quia equiparantur, ib. n. 233
 Decreta violentiae non admittunt nullitatis allegationem, p. 90. n. 234
 Decretorum violentiae quorum provisorio expediatur, & quorum sufficiat certificatio Secretarii Regii tribunalis, ib. n. 237
 Decretum expeditum in Senatu in causa violentiae quomodo exequendum, si iudex Ecclesiasticus, contra quem datum est, absit, remissive, p. 95. n. 37
 Decretum violentiae non cantans de iudice subrogato vel successore eius, qui vim intulit, an exequatur contra eum, p. 96. n. 52
 De natura decreti conditionalis, quod vulgo tertium genus) nominatur, quomodo concipiatur, p. 105. num. 1
 Decretum hoc conditionale locum habet dumtaxat in iis, quae liberae facultati, & potestati iudicis iure relinquuntur, ib. n. 2
 Decretum conditionale a Senatu Regio expediti non potest nisi his casibus, in quibus iuste appellatur, vimque fieri detegatur, ib. n. 4
 Decretum conditionale, alias tertium genus potest decerni a Senatu Regio in casibus, quibus iudex Ecclesiasticus potest revocare interlocutoriam, ut in exemplis relatis, p. 106. n. 21
 Decretum conditionale, sive tertium genus, non imponitur iudici Ecclesiastico in casibus, quibus ipse de iure revocare, vel reponere a se facta non possit, alias sic, p. 109. n. 56
 Decretum conditionale non datur, nisi in casibus, in quibus appellatio ab interlocutoria legitima sit, ib. num. 57. & ea legitima non apparente, tribunal processum statim remittit ad iudicem Ecclesiasticum, ib. n. 58
 Decretum conditionale a Senatu, in arbitrio iudicis Ecclesiastici est, adimplere conditionem, & uti iurisdictione, vel ab ea se abstinere deferendo appellationi in totum, acta reponendo, ib. n. 60
 Decretum conditionale imitator est iuris, quia non adstringit ad iudicem praesens ad reponendum, cum iure fieri nequit, ib. n. 64
 Decretum conditionale duplicem iudici Ecclesiastico ostendit viam, ut qua malit, utatur, utrique tamen ius assistit, ib. n. 65
 Decretum conditionale decernitur in Senatu contra iudicem Apostolicum, seu executores gratiae nulliter procedentem contra non citatos in casibus, quibus debent citari, praeviamque causae cognitionem adhiberi, ib. n. 66
 Decretum conditionale postquam est iudici Ecclesiastico intimatum, an possit ipse iudex inhiberi virtute appellationis ab interlocutoria, pro cuius delatione oppressus occurrit ad Senatum, p. 110. n. 74

Decretum

& Verborum.

Decretum violentiae, *que otorgue y reponga,* an potest verificari, ubi deficit quid reponendum, pag. 114. & 117. n. 6. & 49. & seqq.
 Decreti violentiae verba *que otorgue y reponga,* & comprehendat attentata, si quae sint, non sunt sine effectu aliquid operandi, p. 117. n. 49
 Decreti verba *otorgue y reponga,* fiunt conditionaliter, ibid. n. 48
 Decreti verba *absuelva los descomulgados* intelligitur, si adsit excommunicati, ibid. n. 50
 Decreti verba *otorgue y reponga* veniunt in declarationem ejus, quod tacite inerat, ibid. n. 51
 Decretum violentiae non facit instantiam quominus iudex superior appellationis admissione, vel non admissione cognoscat, p. 122. n. 30
 Decretum violentiae arcatur inferiorum, cum ejus virtute deferendo abdicavit a se jurisdictionem, p. 122. num. 31
 Decretum violentiae per viam nullitatis, appellationis, aut revisionis, revocari non potest, p. 127. n. 1
 Decretum violentiae *que no viene por la orden o en estado,* non impedit, ut iterum ordinato processu, queat oppressus super eodem articulo & appellatione ad Senatum recurrere, ibid. n. 4
 Decretum violentiae *que por agora no haze fuerza,* &c. non impedit quominus oppressus accedente postea violentia queat super eodem articulo ad Senatum recurrere, ib. n. 7
 Decreto vim non fieri, lato semel in Senatu essentialibus tamen actis deficientibus, postea tamen integris, posse eisdem violentiae respectu integrum haberi recursum defendit Author, p. 128. n. 11
 Decretum violentiae latum actis non integris, legis forma & ordo omittitur, ibid. n. 17
 Per Decretum violentiae actis non integris latum, non satisfiet fini & intentioni Principis, juris divini, naturalis, & Canonici, cum vis subsistat, p. 129. n. 24
 Per Decretum violentiae, scilicet, illam non adesse non integris actis latum, major iudici datur occasio violentiae insistenti, ibid. n. 27
 Decretum violentiae nunquam transit in rem iudicatam, ibid. n. 28
 Decreto (vim non fieri) semel dato ex actis non integris, potest oppressus eis simultaneis ad Senatum recurrere super eodem articulo violentiae; tamen cum limitationibus, ibid. n. 33
 Decreto violentiae semel dato actis non integris, non adit oppressus Senatum iterum per viam appellationis, nullitatis aut revisionis, sed extrajudicialiter, ac si nunquam datum sit decretum, ibid. n. 34
 Decretum violentiae non facit instantiam, nec praesudicium partibus, nec transit in rem iudicatam, p. 130. num. 39
 Decreto violentiae si iudex ipse per litis discursum contrarium ferat sententiam, nova appellatio & novus recursus est necessarius, quia nova est vis, ibid. n. 46
 Decreto violentiae semel dato, actis tamen diminutis, tunc ad Senatum iterum potest recurri, si acta quae deficiebant, erant omnino essentialia ad detegendam violentiae existentiam, non alias, p. 131. n. 48
 Ab omni Decreto, quo rejicitur beneficium a iure concessum, licite appellatur, p. 142. n. 64
 Decretum Senatus primum scilicet, *que otorgue y reponga,* &c. continet, iudicem debere omnia reponere facta tempore ad appellandum, usque ad tempus quo reponit, p. 166. n. 235
 Decretum Regium non se extendit ad ea quae iudex inter procedendum gravavit post effectivam repositionem virtute decreti, ibid. n. 240
 Decreti genere quo tunc utatur Senatus, p. 159. n. 2
 Decretum Senatus, quo vim fieri decernitur ob non delatam appellationem ab injusta carceratione, an

Salgado de protecl. Reg.

arretet iudicem deferre, & simul relaxaret reum a carceribus, p. 190. n. 254
 A decreto primo appellatur, quando absorbet jus partis, nec est reparabile per diffinitivam, p. 233. n. 81
 A denegato primo Decreto parti praesentata appellare licet, ibid. n. 82
 Decretum secundum dicitur interlocutoria, continet tamen damnum irreparabile, ibid. n. 84
 Missus a secundo Decreto facit fructus suos, & in eum transfertur praescribendi conditio, ib. n. 85
 Decretum iudicis sunt actus extrajudiciales, p. 300. n. 1
 Decreta super alienatione rerum, aut Ecclesiae, aut minoris extrajudicialiter absque alterius citatione, est extrajudicialis informatio, ib. n. 2
 Decretum super alienatione rei Ecclesiae, aut minoris & super transactione, aut confirmatione alicujus actus, &c. est extrajudicialis, p. 301. n. 11
 Decreta iudicis in quibus casibus sint necessaria, & quando in eis procedatur, remissive, ib. n. 12
 A Decretis super alienatione, &c. appellationi non est deferendum, ut suspendat, ib. n. 14
 Ab insinuationis donationis Decreto appellari non licet, ibid. n. 15
 Ab insinuationis Decreto donans appellare non potest, ib. n. 16
 Decretum in iudicio est interlocutoria, ibid. n. 17
 Decreta super alienatione, &c. non sunt interlocutoria, sed vim eorum obtinent, ib. n. 18
 Decreta super alienatione, &c. nullius sunt praesudicium, sed semper intelliguntur absque tertii praesudicium, ib. num. 19
 Decreta super alienatione, &c. non impediunt, ut aliter possit contra eam venire, p. 302. n. 21
 Decreta super alienatione, &c. non transeunt in rem iudicatam, ib. n. 22
 Decreta super alienatione, &c. expendantur per modum voluntariae jurisdictionis, ib. n. 27
 Decreta super alienatione, &c. expedita in contradictorio iudicio reperunt appellationem, pag. 303. n. 30. & 31
 Decretum (irritans) contentum in lege conciliari, an & quando etiam ipsum Papam liget, p. 397. n. 48
 Decretum irritans potentius est reservatione, p. 421. num. 72
 Decretum non revocatur in totum, sed pro parte excessus & erroris, quando ex actis de veritate apparet, p. 667. n. 214

Decurio.

Decuriones civitatis cujus intuitu contraxere, & ejus bona obligaverunt, non patiuntur executionem in propriis bonis, p. 580. n. 163
 Cogi possunt Decuriones civitatis per capturam ut exhibeant bona civitatis ad faciendam executionem, ib. n. 167

Defectus.

Defectus processus ex actis ejus constare debet, p. 95. num. 28
 Defectus tituli tertii oppositoris respicit iudicium plenarium, non executionem, p. 577. n. 22
 Defectus in primo gradu, qui est causa aliorum successivum, primo gradu evicto restituitur adversus secundum, & iste adversus tertium, & sic de singulis, quia fluit in caulato, p. 656. n. 35

Defensio.

Pro Defensione sui, vel suorum potest quis convocare famulos, servos, vel amicos, & extraneos, si aliter non possit se tueri, p. 18. n. 87
 Paria sunt occidere innocentem, & occidere eum, qui confugit ad justam Defensionem, p. 19. n. 188
 Vis protectiva in ordine ad tutelam, & Defensionem abstrahitur, & consideratur de per se extra jurisdictionem, p. 34. n. 203

O o o

Defensio

Index Rerum,

Defensio naturalis, & extrajudicialis cognitio semper reservata censetur in omnibus privilegiorum revocationibus, p. 36. n. 312

Ad defensionem sui licitum est, omnibus modis uti cum moderamine inculpatae tutelae, p. 49. n. 360

Defensionibus pluribus uti nemo prohibetur, ibidem num. 361

Defensio non est de genere prohibitorum, ut una via electa, altera tollatur, ib. n. 362

Defensio naturalis adhibenda cum moderamine inculpatae tutelae, p. 55. n. 6

Defensionis legitima modus non exceditur, si id fit sine quo vis propulsari, nec periculum evitari potest, numero 7

Defensio ex suo genere omnis licita est, si necessaria sit, & debito modo fiat, p. 55. n. 11

Defensio etiam contra Pontificem licita est Ecclesiae, & Principibus, ibid. n. 12

Defensio subditorum simul est orta cum Regno, p. 56. num. 30

Defensionis legitima modus exceditur, si fiat id, sine quo vis tolli possit, & periculum evitari, pag. 65. num. 161

Defendendo se etiam in iudicio admittitur excommunicatus, ib. n. 163

Defensionis modus, quo utuntur suprema tribunalia, continentur sub limitibus protectionis naturalis, p. 73. num. 285

Defendisse non sufficit si defensio non durat, p. 77. num. 20

Defensio & protectio Clericorum est causa pia, p. 98. num. 20

Defensio, ut licita dicatur non est expectandus violentiae effectus; sed sufficit animi determinatio, & propositum, p. 114. n. 15

Defensionis licita est a violentia, quando probabiliter de periculo dubitari potest, ibid. n. 16

Defensionis genere sublato, ejus species sublata, intelligitur, p. 236. n. 112

Defendisse non sufficit, si non durat defensio, p. 668. num. 237

Delatio.

Delatio denegata legitime sicut tacite consecutivam habet sententiae executionem; ita legitima delatio executionis repositionem, p. 60. n. 64

Delatio denegata non est violentia perfecta, sed principiorum preparatio, & animi deliberatio ad illam committendam, p. 114. n. 11

Delationem denegare ubi iudici permittitur, tacite permittitur sententiam exequi appellatione non obstantem, ibid. n. 18

Delatio denegata est pars integralis violentiae, & animi deliberatio apta ad invocandum auxilium regium, ibid. n. 20

Delatio ubi adest, & deficit executio, fundamentum recursus defuit, p. 116. n. 44

Delatio appellationis licet adfit, si tamen iudex ad ulteriora procedat, vis est perfecta, & dabilis est recursus, p. 118. n. 54. & 55

Delatum ubi est appellatio, longe major violentia est, quia duplici causa iudicis est suspensa jurisdictio, ib. num. 66

Delatio ubi datur interveniente insuper attentato, si non admitteret recursum, duo absurda darentur, ibid. n. 57

Deferre vel negare Delationem, an censeatur, si iudex appellationi respondeat, auditur, quantum de jure &c. an sufficiat ad invocandum regium auxilium, ibid. n. 64

Defendum vel non, licet ad sui instrumentum possit cognoscere iudex inferior, tamen superior non impeditur, super admittenda vel rejicienda appellatione

ne & attentatis, terminare, pag. 130. numero 42

Delatio supponit appellationem, super qua tanquam causa materiali firmatur, p. 162. n. 53

A Delatione juramenti si non est appellatum intra terminum non poterit postea appellari ab ipso actuali juramento, p. 1. 6. n. 10. & 11

Pro Delatione appellationis a gravamine effectuato, omnia tamen ab eo illato, recurri solet ad Senatum, p. 165. n. 1

Delatio negata iustae appellationi sufficit ad recursum regium postulandum, cum sit pars & principium violentiae, ex qua animi deliberatio ad illam inferendam detegitur, p. 461. n. 76

Delatio supponit appellationem tanquam subiectum necessarium, p. 470. n. 18

Per delationem appellationis iudex abdicat a se omnimodam jurisdictionem, & in superiorem transfert, p. 485. n. 1

Sive appellatio sit interposita ab interlocutoria, sive a definitiva, ibid.

Sive Delatio fiat in casu appellabili, sive etiam ubi erat prohibita appellatio, quia iudex non poterat ad executionem ulterius procedere impediendo delatione, p. 485. 486. n. 2

Delatio appellationis cum clausula (si & in quantum) pendet a juris dispositione, quia non intelligitur delatum, ubi jus prohibitionem prohibet, p. 486. numero 3

Delatio appellationis & inhibito pariter procedunt in tollenda jurisdictione, etiam in casibus quibus iudex a quo poterat appellatione non obstante exequi, ibid. num. 4

Delationem appellationis non deferenda iudex an possit revocare, p. 486. 487. n. 10

Delatio tacita inducitur quando iudex dederit ipsa acta pro Apostolis, p. 487. n. 15

Delationis vim habet denegatio Apostolorum, vel quando iudex requisitus non tradat illos intra tempus, ibid. n. 16

Delatio appellationis an probetur per verba notarii dicentis, quia iudex benignè recipit appellationem, remissivè, ib. n. 17

Delationi an inducatur ex assignatione termini ad prosequendam appellationem, ibid. n. 18

Delatione appellationis minimè defendenda procedente, etiam sine revocatione posse iudicem exequi sententiam privilegiam, qui teneant, ibidem, numero 21

Non quod sit, sed quid fieri debet, est attendendum, ibid. n. 22

Delationem revocare, jurisdictionem reassumere, atque ulterius procedere potest iudex, si sententia sit privilegiata, seu alias inappellabilis contradicente scilicet, & appellante appellato, in cuius favorem est denegata appellatio, ib. n. 22

Per Delationem non expirat radicatus delegata jurisdictione, sed ejus exercitium tantum retenta potentia & habitu, p. 489. n. 51

Constante contradictione partis appellatae potest iudex Delationem revocare, & reassumere, ib.

Delationem injustam non potest iudex revocare, non interveniente contradictione aut appellatione partis appellatae, cui nocet delatio, nec tunc potest reassumere jurisdictionem, p. 489. 490. n. 54. & 46

A revocatione injustae Delationis non procedere contradictionem partis appellatae, poterit idem appellans iterum appellare, ib. n. 55

Iudex qui desit appellatio ab interlocutoria, poterit de consensu partium Delationem revocare, ibid. num. 57

Et etiam de solo consensu partis appellantis a Delatione, ib. n. 58

Delationem

& Verborum.

Delationem appellationis factam per Vicarium de causa cognoscendam, non potest Episcopus revocare, & de ratione, p. 490. n. 61

Duobus iudicibus procedentibus alio non deferente, alio deferente, poterit iste, antequam ille deferat, iterum suam Delationem revocare, ib. n. 62

Uno iudice delegato deferente, altero non, an ille possit poenitere, ib. n. 63

Et an uno iudice delegato persistente in sua voluntate Delationis, possit non deferens in causa procedere, remissivè, ib. n. 64

Et quid quando unus sine altero juxta formam rescripti procedere potest, ibid.

Delatio non legitime facta non abdicat, a deferente jurisdictionem, imò unus iudex potest poenitere ante delationem alterius, ib. n. 65

Delegatio, Delegatus.

Delegare potest Princeps causas meri, & mixti imperii, p. 172. n. 23

Delegatio in civilibus an possit testem vacillansem torquere, ib. n. 31

Et an tuncillum capere possit, ib. n. 32. & 33

Delegatus postquam desit appellatio a censuris, non potest procedere ad denuntiationem, nec fructuum privationem seu declarationem, vel postquam superior appellationem admittit, p. 107. n. 65

Delegabile est quicquid est cognoscibile jure canonico, p. 201. n. 119

Delegata & ordinaria potestate potest quis simul uti, p. 284. n. 132

Delegatus super gravamine incidente in prima instantia tantum, an possit se intromittere in negotio principali, quomodolibet gravamen declaret, p. 322. num. 10

Delegatus quando possit de causa principali se intromittere, p. 323. n. 12

Delegatus meram habet facultatem revocandi jurisdictionem delegatam, p. 460. n. 52

Delegatus non potest delegationem ulterius in causa se intromittere ante remissionem, p. 489. n. 44

Delegatus non potest revocare interlocutoriam, qua se incompetentem declaravit, quod intellige suo motu proprio, ibid. n. 48

Delegata causa quae ad jurisdictionem mandantis non spectat, omnia sunt irrita & appellatione non egent, p. 543. n. 32

Delegatus super noviter attentatis caret jurisdictione, nisi super executione intra annum, p. 667. n. 221

Delegatus si facta suae sententiae executione condemnatus statim rem ulterius occupet, potest suam sententiam iterum exequi, p. 668. n. 229

Delictum.

Delictum enorme in clerico quale dicatur, pag. 182. num. 159

Delicti poenitentia ubi non recipit dilationem, permittitur & postea scribere, p. 466. n. 52

Delictum manifestum non tollit appellationem, p. 408. num. 63

Delinquentis.

Accelerari poenam & Delinquentem statim puniri, ubi publice interest, appellatio non suspendit, pag. 465. 466. n. 31

Delinquentis in flagranti delicto & notorio aequiparatur a jure, & ex obruto, & juris ordine omnino proceditur in utroque, p. 468. n. 65

Materiam Delinquentis reperti in flagranti, remissivè, ib. n. 66

Demolitio.

Demolitiones aedificii constructi potest nuntiationem novi operis, sententia an admittat appellationem, p. 229. n. 31

A Demolitionis sententia aedificii constructi post nuntiationem

tiationem appellatio est prohibita dumtaxat, non tamen generaliter in omni materia nuntiationis novi operis, p. 230. n. 48

Et tunc in odium ipsius, qui iudicem contempsit, ib. num. 49

Demolitionis operis attentati sententia non recipit appellationem, p. 263. n. 26

Denegatio.

A Denegatione tacita vel expressa appellare licet, pag. 149. n. 160

A Denegatione copiae processus publicari legitime appellatur, ib. n. 161

Denominatio.

Denominatio semper fit a potentiori, pagina 402. num. 126

Denuntiatio.

Denuntiatio est accessoria, & consecutiva ad excommunicationem, & sic fieri potest appellatione pendente, p. 194. n. 13

Denuntiationis praxis, & assignandi lationes, & zedulones Romanae Curiae remissivè, n. 15

Denuntiationem, per quam excommunicatus appellans plus ligetur, prout aggravatio, & reaggravatio, facere iudex requirit, ib. n. 16. & 17

Depositarius, Depositum.

A Deposito facto per iudicem appellationi non deferent an vis fiat, p. 318. n. 52

Depositum & sequestratum idem & promiscuè usurpantur in jure, ib. n. 53

Depositarius manus suscepti sequestrari non potest depone, nisi iussu iudicis, aut alia iusta causa superveniente, p. 319. n. 69

Contra Depositatum aut sequestratum agitur actione ad exhibendum, p. 319. n. 78

Depositum confessatum an rejiciat appellationem, sicut depositum verum, p. 319. 320. n. 81. & seq.

Depositum confessatum inter eisdem partes vim depositi retinet privilegium, p. 320. n. 82

Depositarius seu sequestrator potest appellare, ubi depositarius ipse non apparet, ib. n. 83

Depositarius condemnatus etiam non nominatus in executorialibus pro est directo exequi & compelli, ibid. num. 91

Depositarius seu sequestrator compulsus a iudice, ut alteri tertio restituat sequestratum, an teneatur appellare, p. 320. 321. n. 94

Deposito subrogato loco alterius contractus possunt opponi omnes exceptiones, quae poterant opponi priori contractui, p. 337. n. 34

Depositarius cogitur capere pignora, & per carcerem depositum reddere, p. 537. n. 51

Depositarius de mandato iudicis, reddens depositum an liberetur, & quid si alteri etiam non citato cuius interest, quas diligenter tenetur facere depositarius, & an teneatur appellare, p. 560. n. 153

Desertio, Desertor.

Desertio appellationis ab actu extrajudiciali non pracludit viam querelae, p. 129. n. 32

Desertio tollit appellationem etiam in actibus extrajudicialibus & aliis, quae non transeunt in rem iudicatum, p. 475. n. 13

Deserens appellationem ab actu extrajudiciali, auditur per viam querelae & recursus, non tamen appellationis, ib. n. 14

Deserta ut declaratur appellatio debet praecedere causa cognitio, p. 491. n. 73

Desertio causata ex non interposita appellatione, non eget declaratione expressa, ib. n. 80

Appellationi a Desertionis sententia deferendum esse, qui teneant, ib. n. 85

A Desertionis sententia appellationi non esse deferendum, qui teneant, ib. n. 86

Index Rerum,

Desertor appellationis non auditur amplius appellans, p. 492. n. 96
De pluribus difficultatibus materiam Desertionis concernentibus, ib. n. 103. ubi remissive.
Determinatio.
Determinatio mea respiciens plura determinabilia pariformiter tunc determinat, si in omnibus eadem sit ratio determinandi, p. 77. n. 40
Determinatio una respiciens plura determinabilia, illa debet pariformiter determinare, p. 307. n. 22
Determinatio una respiciens plura determinabilia, debet pariformiter determinare, p. 367. n. 24
Definitio.
Definitio non est quid diversum ab ipsa re, pag. 613. num. 206
Devolutio.
Devolutio ad superiorem fit cum omnibus qualitatibus & requisitis in prima provisione, ac si fieret ab inferiori, p. 438. n. 3
Devolutivum jure facta provisione non citatis quorum interest fenatus aditus per viam violentiæ dare solet tertium genus, scilicet, *oyendo de nuevo y reponiendo lo hecho no haze fuerza*, &c. p. 440. n. 34
Devolutivo jure facta provisione etiam beneficiorum simplicium judicialiter (ut requiritur) appellationi emissæ non deserens vim non facit, ib. n. 35
Devolvitur Provisio ad ordinariam appellatione remota, ob controversiam intra patronos non finitam intra terminum datum ad præsentandum, ibid. n. 36
Devolvitur Provisio ad ordinariam non præsentante patrono idoneam personam intra terminum appellatione remota, ita tamen ut patrono in posterum nullum pareat præjudicium, ib. n. 37
Devolutio introducta fuit ob negligentiam providentis, p. 439. n. 25
Privilegii causa durans durat ipsum privilegium, & ejus effectus, ib. n. 26
De Devolutione omnia ferè jura tractantia præ oculis habent maximum damnum & periculum Ecclesiarum & animarum, cautum ex diutina provisione, p. 441. n. 45
Devolutio jure facta provisione non parat perpetuum præjudicium patronis, aut electoribus, &c. sed pro illa tantum vice, ib. n. 48
Devolutio si revera non est causata, nec de ea constat ex actorum inspectione appellationi emissæ deferendum esse, decernit Senatus, ib. n. 49
Devolutione revera non causata provisione est nulla ipso jure ex defectu potestatis, ib. n. 50
Devolutione non causata facta provisione per superiorem non convalescit, etiam postea causari contingit ob negligentiam inferioris, ib. n. 51
Devolutionem, qua fundatur quis, sufficienter probare tenetur, p. 442. n. 59
Devolutio ut locum habeat omnium patronorum, aut electorum scientia requiritur, imò jus scientium vacationem conservatur per ignorantes, ut excludatur devolutio, ib. n. 64
Devolutio ut causatur ex negligentia sufficit scientia præsumpta, determinanda à iudice, ibid. n. 65
Devolutio debet fieri cum causæ cognitione, & citatione quorum interest, ibid. n. 66
Devolutio non fit ad Episcopum ob litem inter ipsum & patronos motam, & non finitam, ib. n. 67
Devolvitur beneficium Episcopo lite mota inter patronos discordantes, nec fit finita intra terminum præfixum ad præsentandum, ib. n. 70
Devolutio jure facta collatio ob litem non finitam intelligitur salvo jure postea evincendi juspatronatus, ib. n. 71. ob litem non finitam.
Devolutio jure provisione potest evincens juspatronatus repræsentare juris sui conservandi causam, ib. n. 72

Devolutio in beneficio juspatronatus quando & quibus casibus locum habeat remissive. ib. n. 73
Devolutio non causatur durante lite super jure, confectiendi, aut eligendi ultra tempus à jure præfixum. ib. n. 74
Devolutio causatur, quando patronus sive Ecclesiasticus, sive secularis præsentat indignum, inhabilem, aut incapacem, p. 443. n. 78
Devolutio causatur generaliter collatione, aut electione incapacis, aut alias indigni, ib. n. 79
Devolutio ob lapsum terminum fit ad superiorem gradatim, ib. n. 81
Devolutio in electionibus ad quos fiat, & quemadmodum, remissive, ib. n. 82
Devolutio quemadmodum. & quibus casibus fiat de capitulo ad Episcopum, & de Episcopo ad capitulum, remissive, ib. n. 83
Devolutivo jure facta provisione Parochialis an formam examinis per concursum requirat, ib. n. 84
Devolutio quando contingat Magistralis aut Doctoralis ad Episcopum ob lapsum temporis dati Capitulo ad eligendum, servari an debeat in ejus provisione forma concursus & examinis, ibid. n. 86. resolvitur affirmative, n. seqq. contra Nicol. Garc.
Devolutio beneficii fit cum omnibus qualitatibus, quæ à principio inerant beneficio, p. 443. n. 86
Devolutio fit ad superiorem cum eisdem qualitatibus, quibus inferior providere tenebatur, ibid. n. 87
Superior ad quem beneficium devolvitur, debet illud providere habenti qualitates à fundatore requisitas, ib. n. 88
Devoluta Parochialis provisione debet superior adhibere concursum, ut determinavit congregatio Concilii, ib. n. 89
Devolutivo jure facta provisione Parochialis juspatronatus laici servatur forma concursus, licet alias non requiratur, quando providetur ad præsentationem patroni, & de ratione, ibid. n. 90
Deus.
Deus Principem præfeci, ut homines malos compescat, & bonos tueatur ab oppressis, p. 10. n. 45
Dei potentiam curare regna oriri, & mutare, Regesque rejicere, alioque creare, & vocare, ut ab aliorum tyrannide, & oppressione populum tueantur, sacræ paginæ testimonio probatur, p. 11. n. 46
Deus in universo duos constituit Vicarios, ut in tranquillitate & pace respublica gubernetur, ib. n. 52
Deus optimus maximus contra Adam statim executorem sententiam misit, p. 495. n. 4
Dictio.
Dictio, si, in dispositione opposita, illam reddit conditionalem, qua deficiente non verificatur dispositio, p. 95. n. 31
Dictio omne, vulgò *todo*, universalis est, & cuncta comprehendens, p. 156. n. 237
Et continet in se universalem significationem, ib. n. 238
Dictio nisi, posita in sententia illam reddit conditionalem, p. 194. n. 11
Dictio (celeriter) & alia quæ celeritatem desiderant, tollunt appellationem, p. 236. n. 125
Dictio (Controversia) verificatur in extrajudicialibus, p. 240. n. 10
Dictio (nulla) negativa universalis omnia excludit, p. 206. n. 85
Dictio (quicumque) est apta comprehendere casus omnes etiam expressis majores, p. 256. n. 85
Dictio (quoquo modo) includit ea, quæ alias non comprehenderentur, ibid. n. 87
Dictio (judicium) quam habet significationem, p. 275. n. 43
Dictio (constiterit) poterit sui natura ad extrajudicalem cognitionem, p. 283. n. 124

Dictio

& Verborum.

Dictio (summarie) ad judicalem refertur, p. 283. n. 124
Dictio (nulla) est distributiva pertinet ad plura, nec potest de una tantum prædicari, p. 289. n. 175
Dictio (illico, quàm celeritè) non admittit exceptionem requirentem altiorum indaginem, p. 319. n. 76
Dictio (illico) attribuitur executionis significatio, ib. n. 79
Dictio (omnibus modis) importat ipso jure, ib. n. 80
Dictiones (statim, illico, mox) excludunt appellationem, p. 380. n. 44
Dictiones (statim, illico) & similia nullam dilationem admittunt, & intelliguntur sine temporis intervallo, ib. n. 46
Dictiones (statim, mox, illico) & similia, important summariam cognitionem, & non requirunt sententiam, ibid. n. 47
Dictiones (statim, illico) & similia intelliguntur cum temperamento ratione subjectæ materiæ, p. 381. n. 48
Dictiones (mox, statim) & similia effectu non indigent sententia translata in rem judicatam, ib. n. 50
Dictio (præmissa) est repetitiva omnium præcedentium, ib. n. 62
Dictio (supra dictis) restringit dispositionem ad superiora, proinde ac si specialiter essent repetita, p. 382. num. 63
Dictio (hujusmodi) præcedentia repetit cum omnibus suis qualitatibus, ibid. n. 64
Dictiones (juxta, secundum) & similes in gratia, seu privilegio stant causative, in injustitiæ rescritto autem conditionaliter, p. 499. n. 55
Dictio (maximè) nihil operatur circa non expressa in sententia, ibid. n. 5
Dictio (prius) significat præcedentiam, & dat ordinem & formam, cujus omisso vitiat actum, p. 647. n. 28
Dictiones (quatenus, donec, quandiu, dum, quoad, usquequo) & similes significant limitationem temporis & suspendunt sententiam, ibid. n. 39. & 41
Dictiones (quatenus, donec, quoad, &c.) si imponantur ad inchoationem alicujus beneficii, important conditionem, ibid. n. 40
Dictio (dummodo) quando apponitur in sententia ei, quod venit implendum, ante perfectionem actus importat conditionem, ibid. n. 42
Dictio (quatenus) aliquando idem significat quod (dummodo), p. 648. n. 43
Dilatio.
Dictio alicujus ubi fit standum ex quacumque dispositione intelligitur jurato, non aliter, p. 459. n. 42
Dictio alicujus promittens stare, intelligitur jurato, non aliter, ib. n. 43
Dieta.
Dieta quid sit, & à quo incipiat loco, & usque ad quem finiatur, & quid sit stadium, remissive, p. 89. n. 43
Diffinitiva.
A Diffinitiva prohibita appellatio, sive quoad unum tantum, sive quoad utrumque effectum simul, an prohibita intelligatur ab interlocutoria, p. 203. n. 1
A Diffinitiva licet prohibita fit appellatio, admittitur tamen ab inordinario processu, p. 204. n. 13
A Diffinitiva prohibita appellatio quoad utrumque effectum censetur permessa à qualibet interlocutoria incidenti, p. 209. n. 80
Dignitas.
Dignitas, & tribunal, cum jurisdictione cohaeret, potius attendi debet, quam persona administratoris, p. 97. num. 62
Dignitas est immortalis, & licet Summus Pontifex moriatur, non tamen Sum. Pontificatus, p. 47. n. 4
Dilatio.
Dilationes duæ provenientes ex eodem fonte diversis causis ad invicem, non confunduntur, sed successive utraque operatur, p. 125. n. 64
Salgado de Proceff. Reg.

Quod dilationem non patitur, non suspenditur per appellationem, p. 139. n. 16
Secunda Dilatio in summariis non datur, nec sine causæ cognitione, alias nulla legitime appellatur, p. 246. n. 121
Dilationem non petenti iudex dare non tenetur, ibid. num. 126
Dilatio minus brevi concessa non datur nullitatis, sed appellationis remedium, cum dilatio non sit ordinis substantialis iudici, ib. n. 128
Dilatio, & mora à iudice quando debitori dari possit, p. 177. n. 108
A Dilatione brevi appellatur regulariter, p. 206. numero 258
Dilationem non recipiunt causæ aliquæ, quæ generaliter non admittunt appellationem, p. 339. n. 70
Dilatio decem dierum in via executiva debitori assignata, ut intra illam suas probet exceptiones, cum sit in favorem actoris limitata, potest eo desiderante prorogari, p. 358. n. 13
Dilationem ubi res non recipit, appellationi non est deferendum, p. 441. n. 44
Dilationes duæ quando procedunt non ex eodem fonte, sed diversis respectibus, una alteram non confundit, sed utraque successive operatur, p. 520. n. 136
Discordia.
Discordiam ortam inter iudices duos super jurisdictione, si superior vel arbitri electi componant, & discernant, a tali pronuntiatione non appellatur, p. 150. num. 178
Aliud tamen in arbitris super recusatione declarantibus, dicendum est, ib. remissive, n. 178
Dispensatio.
Dispensationes matrimoniales commissæ ordinario juxta eorum clausulam, extrajudicalem informationem appetunt, p. 272. n. 14
Dispensatio est odiosa & restringenda, p. 623. n. 97
Dispensatio extenditur ad connexa non expressa, ibid. num. 98
Dispositio.
Dispositio est interpretanda, ut quodlibet verbum aliquid operetur, ne videatur frustra appositum, p. 114. num. 7
Dispositio licet intelligatur de primo actu, non tamen de nullo, & inutiliter gesto, quia iterum utiliter geri potest, p. 128. n. 22
Dispositio licet intelligatur de primo actu, si ex eo non satisfit intentioni disponentis, alius fiat, ut ex integro satisfiat, ib. n. 23
Dispositio pro certa causa (prout violentiæ repulsio) durat durante causa, p. 129. n. 25
Dispositio intelligitur rebus sic stantibus, quæ propter supervenientiam novæ causæ alteratur, p. 130. n. 45
Dispositio Concil. Trid. cap. 20. procedit in interlocutoria lata tam à iudice ordinario, quam à delegato, & tam in prima quam in secunda instantia, p. 138. num. 6
Omnis Dispositio per quam redactum est ad jus commune, favorabilis est amplianda, ibid. n. 6
Dispositio adjecta verbo vel participio, debet intelligi secundum tempus verbi, seu participii, p. 156. n. 241
Dispositio una respiciens plures personas ex diversis capitibus favorabilis, & odiosa, extenditur, & restringitur juxta suum caput, p. 418. n. 77
Dispositio continens favorem & odium, tota iudicatur favorabilis, p. 260. n. 32
Dispositio non verificatur nisi prius verificetur qualitas, super qua fundatur, p. 262. n. 35
Dispositio non verificatur nisi verificetur suppositio, p. 319. n. 73
Dispositio supponens non relationem, disponit etiam in supposito, ibid. n. 74

000 3 Dispo

Index Rerum,

Dispositio excludens omnes nullitates non intelligitur exclusiva nullitas notoria, quæ patet ex actis, p. 393. num. 3

Dispositio loquens de actu, intelligitur de valido, non de nullo, p. 393. n. 10. & n. 12

Dispositio nulla caret executione, nomine & effectu, æque pro non facta reputatur, p. 394. n. 12

Omnia Dispositio de mundo loquens de actu, de valido intelligenda est, p. 407. n. 197

Dispositio cap. 2. ut lite pendente lib. 6. habet locum in beneficiis juris patronatus, ita ut super eodem jure pendente lite, patronus præsentare non potest, p. 405. n. 165

Dispositio omnia facta cum aliquo præsupposito, ipso non verificato, corruit penitus dispositio, pag. 420. num. 51

Realis an sit Dispositio, vel personalis, tenor inspiciendus est, ibid. n. 58

Dispositio faciens mentionem successorum ex utraque parte est realis, non personalis, ib. n. 59

Opponi non potest aliquid, etiam per viam replicationis contra Dispositionem continentem clausulam (sublata,) p. 421. n. 81

Dispositio secunda non obest priori nisi faciat mentionem clausulæ derogatoriæ, & etiam clausulæ derogatoriæ, p. 422. n. 91

Dispositio generalis non intelligitur dumtaxat de prima persona, quoties per illam non est satisfactum intentioni disponens, sed iterum per aliam personam debet satisfieri, p. 440. n. 29

Dispositio mandans aliquid exequi intelligitur appellatio non obstante quamvis id non exprimat, ibid. num. 40

Quando unum disponitur, & alterum supponitur, non potest verificari Dispositio, nisi prius verificetur suppositio, p. 441. n. 52

Dispositio de intruso loquens procedit in accipiente possessionem ex executorialibus non servatis servandis, p. 500. n. 77

Dispositionem nullam ultra egredi, quam quod tenor patitur, p. 515. n. 48

Tenori dispositionis semper inhærendum, nunquam tamen recedendum, ibid. n. 49

Plurium jurium verba recensentur in variis Dispositionibus earum tenorem attendendum, mandantium, ibid.

A verbis cujuscumque Dispositionis non est recedendum etiam si natura rei aliud suadeat, cum verba sint clara, ibid. n. 50

Dispositio simplex inducens vacationem & incapacitatem beneficii non poenam, extenditur ad pensionem quæ loco beneficii habeatur, p. 602. n. 54

Dispositio quilibet loquendo de fructibus restituendis intelligitur deductis expensis, p. 622. n. 82

Quod etiam procedit in possessore malæ fidei, ibid. num. 83

Dispositio quantumcumque stricta loquens de re principali, extenditur ad connexa & appendices, p. 623. num. 92

Dispositio etiam legalis à consuetudine recipit interpretationem, cum qua judicis potestas se conformare præsumitur, p. 640. n. 81

Distributio.

Distributiones quotidianæ personaliter interessentibus dumtaxat præstantur, p. 604. n. 78

Distributiones quando condemnatus tenetur restituere, intelligitur illas tantum quas ob resentiam suas fecit, non tamen quæ ob ejus absentiam aliis accrevissent, p. 605. n. 88

Nisi per colligantem sibi fuisset facta protestatio ut resideat, vel dimittat, quia tunc ad omnes tenentur, num. 89

Et quæ requisita sint necessaria ad hanc protestationem, p. 605. n. 90

Distributiones quotidianas tenetur possessior restituere, quando agitur ex brevi Camerali, quia beneficium est reservatum, ibid. n. 91

Distributiones quotidianas tenetur præstare attentans lite pendente condemnatus ad fructuum restitutionem, ibid. n. 92

Distributiones quotidianæ veniunt appellatione fructuum beneficii, p. 619. n. 39

Districus.

In uno districtu existens si emissæ sagitta occidat existentem in alio territorio, ab utroque iudice potest puniri, p. 254. n. 63

Doctores.

Doctores afferenti consuetudinem, credendum est, p. 8. num. 27

Doctores afferenti consuetudinem stare credendum est, n. 179. maxime cum nullus doctor contrarium affirmans invenitur, p. 28. n. 180

Doctores Regiæ cognitionis per viam violentiæ terminos confundentes, & abutentes conteruntur, p. 46. num. 325

Doctores quandoque nonnulli hanc cognitionem extrajudicalem vocant jurisdictionem, nonnulli quandoque principem habere præscriptam jurisdictionem contra Ecclesiasticos cognoscendi per viam violentiæ, quæ reprehenduntur ab Authore, p. 47. numero 326

Doctores tractantes de recurso per viam violentiæ ferè omnes de fama privilegii testantur, p. 48. n. 344

Doctores qui tenent appellacionem esse prohibitam in possessoris quoad utrumque effectum, referuntur, p. 450. n. 64

Opinio Doctorum, cui consuetudo adhæret, præferenda est, ibid.

Dominium, Dominus.

Dominus temporalibus, puta, Ducibus & Marchionibus superiorem recognoscens potestas tollendæ violentiæ non potest competere, & de ratione, p. 56. num. 32

Debet tamen Dominus expressè intra terminum ad appellandum appellacionem interponere à die late sententiæ, & non notitiæ connumerandum, p. 112. num. 103

Dominium licet sit amissum & publicatum ipso jure, non tamen possessio, quæ est facti, p. 379. n. 14

Ex signo & marcha arguitur Dominium ejus, cujus est marcha, p. 434. n. 172

Domino rei condemnato poterit fieri executio executorialium contra depositarium, commodatarium, & similem ejus nomine detinentem, p. 676. n. 112

Dominus directus an sit legitimus contradictor sententiæ late contra emphyteutam vel ejus vassallum, p. 577. n. 130

Dominium rei ubi in alium transferretur, ipso jure intelligitur cum fructibus pendentibus, p. 527. n. 152

Dominii translatio non consideratur quæ momento duravit, p. 669. n. 241

Donatio.

Donatione in stipulationem deducta, & virtute stipulationis condemnatus donatur non amittit privilegium illi competens, ne conveniatur ultra quam facere potest, ibid. p. 336. ibid.

Dos.

Dos data filie ultra taxam legis regie revocatur cura fructibus, p. 663. n. 155

E.

Ecclesia.

Ecclesia, & Ecclesiastici arma non exercent, & ideo indigent defensione, & protectione, p. 14. num. 72

Ecclesia

& Verborum.

Ecclesia Romana est refugium omnium oppressorum, p. 17. n. 82

Ab Ecclesia extrahens delinquentes publicè excommunicatur, & omnia restituere tenetur, & vim facere declarat Senatus, p. 178. n. 114

Ab Ecclesia plures particulari ratione extrahi, & capi possunt, ibid. n. 116. remissive.

Ecclesia Cathedralis exercet Sacramento omnia, & pro eisdem quilibet potest accedere absque licentia, seu injuria sui Parochi, p. 243. n. 66

Ecclesiæ interest, plures adesse oppositores, pag. 297. num. 272

Ecclesiæ favor aut cultus divinus suspendunt appellationem effectum, quæ non causant attentatum, p. 309. num. 42

Ecclesia diruta & collapsa debet reparari & reedificari ex redditibus suæ fabricæ, p. 366. n. 1

In reparatione Ecclesiæ & quis ad eam tenetur contribuere, attenditur primitus consuetudo, & observantia, p. 366. n. 13

Ecclesiæ non Parochiales ubi collapsæ sint, & deficiat, qui contribuat, an & quando radicitus erunt destruentur, p. 367. n. 20

Ecclesia simplex diruta (deficiente fabrica) seu beneficiato, aut his adhuc non sufficientibus, an petenda sit elemosyna in populo & inter vicinos circumvicinos, maxime si Ecclesia maxime sit devotiois, ibid. num. 21

Ecclesia simplex diruta omni destituta remedio ad refectionem, quomodo cum omnibus oneribus, & emolumentis sit ad matricem transferenda, ibidem num. 26

Et quid & quando Ecclesia Parochialis collapsa est, & non sit unde repararetur, ad quam Ecclesiam sit transferenda, cum quibus qualitatibus, & conditionibus juxta Concil. Trid. & Congreg. Cardinal. ibid. n. 27. & quando ipsa Ecclesia est profananda, & de aliis, vide ibid.

Matrix Ecclesia, ad quam simplex diruta erit facienda translatio, dicitur Ecclesia Parochialis, pagina 368. num. 28

Matrix Ecclesia, ut Parochialis transferatur, erit Ecclesia Cathedralis, ib.

De translationis Ecclesiæ dirutæ materia, qui videndi sunt, ibid. n. 29

Translatio hæc an sit unio, vel Ecclesia distincta, & an ordinarius ita profanata Ecclesiæ lapides, & trabes possit vendere, & quæ ex his ædificia construi possint, & de aliis remissive, ib. n. 30

Reedificans, vel reparans Ecclesiam dirutam an acquirat jus patro. & an illud acquirens ex constructione si funditus diruta sit, illud amittit, & quid quando simul dotavit, p. 366. n. 46. remissive.

Construens Ecclesiam an in reparatione, & reedificatione sit alius præferendus, ib. n. 47. remissive.

Capella, vel Ecclesia construenda ex precepto testatoris intra quod tempus sit ædificanda, ibid. num. 48. remissive.

Ecclesia si reperitur scripta in Catastro Episcopi inter Ecclesias collegiatas, nihilominus collegiata non dicitur, p. 433. n. 161

Signa quibus Ecclesia probatur aut præsumitur consistorialis, remissive, ib. n. 262

Ecclesia, quæ habet arma Regia, vel alia similia signa regalia demonstrantia fuisse vel esse monasterium virorum, attendenda est ad novam recuperationem, p. 434. n. 169

Ecclesia nunc Parochialis, si appareat aliquando fuisse monasterium virorum & consistorialem, recuperatur jus patronatus Regium, p. 436. n. 318

Ecclesiasticus.

Ecclesiasticæ personæ & res in tuto esse non possunt,

nisi eas regia, & sacerdotalis regat potestas, pag. 14. num. 71

Ecclesiasticos non recurri ad Principes seculares, cum in jure dicitur intelligendum est, ubi non patiuntur violentiam, secus oppressi, p. 39. n. 252

Ecclesiasticæ personæ possunt ad Regem recurrere pro extrajudiciali defensione à violentis iudicibus Ecclesiasticis, & ibi querimoniam proponere, multa jura canonica suadent, p. 57. n. 49

Ecclesiasticus iudex ultra ambitum Ecclesiæ & pertinentiæ ad spiritalia, nullum censetur habere territorium, p. 660. n. 101

Edictum.

Edicta omnino & necessariò præcedere debent provisionem beneficii sive simplicis sive curati, quod sit jure patronatus, aliis erit nulla, pag. 406. num. 179. aliud est in beneficiis merè collatis, ibid. & num. seq.

Edicta debent continere terminum competentem & peremptorium, ib. n. 180

Edictum non sufficit, sed debet specialiter & nominatim citari patris, qui sunt certi & cogniti, aliis provisio erit nulla, ibid. n. 181

Edictorum omisio in provisione Parochiali an vitiet conclusum, & qui affirmativam indistinctè tenerint, p. 397. n. 49

Edictorum omisio regulariter provisionem beneficii non vitiat, nisi tantum ubi concilium provinciale id statuat, ibid. n. 50

Edictorum appositio emissa in beneficio juris patronatus licet vitietur, non tamen vitiat præsentationem, p. 406. n. 183

Edictum non prorogatur, licet ex oppositoribus unus solus compareat examini, cui idoneo facienda erit collatio, nisi ceteri legitimo impedimento detineri se exculent, p. 296. n. 251

Et quid in provisione Doctoralium disponat Concilium Compostellanum, ibid. n. 252

Edictum in provisione beneficii juris patronatus indistinctè an sit necessarium, p. 397. n. 52

Edictum ad Parochialem proponendum est cum termino decem dierum, nec ultra alios decem dies prorogari potest, ibid. n. 53

Edictum appositum cum minori termino decem dierum vitiat provisionem, ib. n. 59

Effectus.

Effectus quando non solum prohibitus, sed & ipse actus, non sufficit effectum consistere in tempus permillum, p. 280. n. 93

Effectus nullitatis deductæ per vim appellationis, p. 526. num. 241

Electio.

Electio expressa judicis assumpturi partes judicis, non potest variare, & redire ad extrajudicalem cognitionem, p. 181. n. 105

Electioes Magistratum & Doctoralium quam formam requirant ex Bulla Sixti IV. & Leonis X. & de variis dubiis, remissive, p. 294. n. 228

Electioe & concursu Rectoris per ordinarium differentem possessionem aliqua justa causa, si superior de appellatione cognoscens interim revocato concursu, & electione, potest suam sententiam executioni mandare, & aliquem in possessionem mittere vacantem, non obstante appellatione, p. 360. num. 32

Ab Electione & nominatione muneris nulli & non servata debita forma celebrata, nec est necesse appellare, nec executioni mandanda erit, pag. 386. num. 19

Electio ad munus publicum facta de incapace suspenditur per appellationem & contradictionem, possessio-nique traditio interim nulla est, ibid. n. 19

Index Rerum,

Electio ad munera publica quibus pertinet, & quis ad eam fit citandus, & an per electionem indigni privetur eligens pro illa vice, p. 387. num. 20. remissive.

Electio ad officium publicum autoritate, privatum vero utilitate, ut est tutela, & cura, si intra quinquaginta dies legitimas excusationes probatas iudex non admittat, permittitur appellare, non secus, ib. num. 24.

Gothorum tempore Electio Episcoporum pertinebat ipsi Regi Hispano, p. 431. n. 227.

Electio devolvitur ordinario ob electionem factam per electores ultra tempus jure præfixum, & illa confirmatur appellatione remota, p. 340. n. 38.

Electio parochialis facta per Episcopum non servata forma Concilii, condemnatio fit fructuum, p. 605. num. 55.

Electio.

Electio opposita exceptio exclusiva suffragii, si probatio præ manibus non habeatur, potest, ne tempus labatur, rejici cum clausula præservativa, pag. 294. n. 226.

Electus & nominatus ad officium seu munus publicum utilitate & autoritate, si habens excusationem intra terminum ad appellandum ea opposita, non provocet, videtur electioni consentire, & amplius non auditur appellans, p. 386. n. 17.

Electus ad officium pro hoc anno contra electionem mota lite durante, puta tertia parte anni obtinuit executorias, an executor poterit illi exequi pro toto anno aliud tempus subrogando loco temporis transacti, p. 632. n. 54.

Electus ad officium uti impeditus injuste, habet recursum ad interesse, ib. n. 55.

Emphyteuta.

Emphyteuta ob non solutionem tunc cadit in commissum domino volente, & declarante, p. 502. numero 136.

Emphyteuta, usufructuarius, & similes, possident naturaliter, quia subire tenentur iudicem, si agatur jure ad illos spectante, p. 577. & 578. n. 133.

Emphyteuta rei tertius possessor directio conveniri potest pro canonis praesertione, p. 585. n. 217.

Ob damnatum tangens rem ipsam Emphyteuta illam admittit, secus si tangat fructus, p. 613. n. 206.

Episcopus.

Episcopus visitans religiosos in defectum superioris juxta Trid. observat eorum instituta, prout superior, p. 87. n. 29.

Episcopus debet adimplere mandatum factum prædecessori sub nomine dignitatis, p. 99. n. 87.

Et idem in executore, ib. n. 88.

Ab Episcopo excommunicante iudicem laicum nolentem præstare suum auxilium injuste petitur, deneganteque censurarum absolutionem, licet appellare, & adire Senatam per viam violentiæ, p. 116. num. 36.

Episcopus cum omnibus Parochis concurrat, habetque curæ animarum exercitium, p. 243. n. 67.

Episcopus solus an simul cum Capitulo possit cognoscere de exceptionibus oppositis personis eligendorum, vel electorum ad Magistrales, vel Doctorales, p. 294. n. 229.

Ab Episcopo assente electioni ut Canonico & Prælo, ad eundem appellatur, si verò ut Episcopo & Prælo, ad ejus superiorem appellandum erit, ib. n. 232.

Episcopus in electionibus Doctoralium, &c. assitit ut Prælati non ut Canonici, ib. n. 237.

Episcopo assenti in aliquo casu se procedere per visitationem, statur quoad appellationis receptionem, p. 312. n. 63.

Episcopus Vicarium, Castellanus castelli sui substitutum, iudex suum locum tenentem quando possit libere amovere cum causa, vel absque illa, vel quando non revocare juravit, p. 386. n. 12. remissive.

Epitaphium.

Epitaphium seu literis descriptis in lapidibus antiquis fides adhibetur, p. 434. n. 274.

Epitaphium mentionem faciens de familia in antiquis probat legitime, p. 434. n. 276.

Equus.

Equo seu mula vendita, an veneant sella, frenum, & alia ornamenta, quibus tempore contractus fuit contenta, p. 624. n. 144.

Eremitoria.

Eremitoria destructa tempore Clerici, ex qua plures fructus & proventus percepisse apparet, an ejus heredes ad reparationem sint compellendi, casus de facto refertur, p. 367. n. 22.

Error.

Error dicentium appellari non posse ab actibus & sententiis negativis damnatur, & eorum falsa fundamenta, p. 461. n. 74.

Eucharistia.

Eucharistia Sacramentum proprium subsidium est, & defensio contra animæ inimicos, pagina 200. numero 99.

Exactio.

Exactio præcepti inhibitorii virtute facta, totius debiti si impediatur, licite appellatur, pagina 152. numero 191.

Examen.

Ad examen vocatus ad simplex beneficium non potest appellare juxta Trid. p. 291. n. 210.

Et etiam in Curatis, ib. n. 211.

Examen ad beneficium & concursus est actus extrajudicialis, p. 393. n. 213.

Examen & concursus suffinetur, si termino designato quidam ex oppositoribus apparuerint, quidam verò non, p. 296. n. 250.

Examen Parochialis vocantis non debet fieri nisi cum tribus saltem examinadoribus, p. 398. n. 66.

Examen requiritur etiam in beneficiis simplicibus patronatus mixti, p. 406. n. 188.

Examine non excusatur etiam quilibet notorie doctus, ib. n. 189.

Examinator.

Ab Examinatorum relatione, & mala Episcopi electione in Parochialibus an, & quomodo admittatur, & vel prohibeatur appellatio, p. 291. n. 196.

Examinatorum relatio quælibet & Ordinarii electio ad Parochialem non suspenditur per appellationem, quæ devolutivum dumtaxat habet, ibidem numero 198.

Examinatorum à reprobatone appellatio licita est quoad devolutivum, non quoad superiorem, ibid. n. 199.

Examinatorum concordiam Ordinarius non expectat, sed plurimum tunc operatur suum arbitrium in Parochialibus, p. 283. n. 204.

Examinatores electi & nominati possunt per ordinarium cogi illud munus (cum sit publicum utilitate & autoritate) subire, p. 387. n. 22.

Examinator si electus intra terminum ad appellandum legitimas excusationes non proponat, in posterum erit cogendus, & ejus appellationi non deferendum, ibid. n. 23.

Examinatores ad minus sex singulis annis eligendi sunt ab Episcopo in Synodo, ex quibus tres quilibet ad singulas vacationes potest eligere, pag. 398. numero 67.

Examinatoribus minus sex deputatis in Synodo deputatio non erit legitima, sed contra formam Concilii,

& Verborum.

cilii & concursus per eisdem factus erit irritus, p. 398. n. 69.

Examinatoribus sex deputatis in Synodo, si aliqui intra annum vel mortui, vel absentes sint, tota facultas spectat ad superflites, etiam si unus tantum sit una cum Episcopo, aut Vicario, ib. n. 78.

Examinatoribus omnibus intra annum mortuis vel absentibus, Episcopus usque ad numerum subrogabit alios ex antiquis Synodalibus, ibid. n. 71.

Examinatores antiqui si toti non sint, Episcopus alios suppleat approbatos tamen à Capitulo, ibidem numero 72.

Examinatores etiam antiqui si nulli superflint, alios novos non minus sex deputet cum approbatione Capituli, ibid. n. 75.

Examinatores non possunt deputari incerti, puta, Prior talis monasterii Magistralis aut Doctoralis, &c. ita ut futuri comprehendantur, ibid. n. 76.

Examinatores debent pro forma renunciare Episcopo quotquot idonei reperti fuerint, & an debet hæc renunciatio fieri secreto aut palam, p. 399. n. 79.

Exceptio.

Exceptio firmat regulam in contrarium, p. 85. n. 2.

Exceptio processus non integri ante omnia per iudicem examinanda, p. 128. n. 15.

Opponens exceptionem liti pendentiæ seu præventiois jurisdictionis, vel similibus, si non admittatur legitime appellat, p. 140. n. 30.

Exceptionem oppono, & si non admiseris, appellatio legitima non est, p. 159. n. 4.

Exceptionem anteaquam iudex, vel admittat, vel rejiciat pars non dicitur gravata, ib. n. 5.

Exceptio citationis loci non tuti potest allegari à quocumque nomine gravati sine mandato vel satisfactione, p. 139. n. 23.

Exceptionem opponens seu articulos admittendos si omittat appellare à processu ad ulteriora, & postea infert pro admissione illorum à tacita, vel expressa rejectione an poterit appellare, p. 165. n. 3.

Exceptio relevans dicitur, cum proveniat à causa, justam causam appellandi, p. 142. n. 68.

Exceptio relevans an sit arbitrio iudicis relinquatur, ibid.

Exceptionem incapacitatis, in quolibet iudicio executivo admittendam, p. 207. n. 60.

Exceptio seu defensio an possit denegari per statutum, p. 227. n. 5.

Excipienti sine interesse denegatur audientia, p. 234. num. 91.

Exceptiones quæ statim post oppositionem requirunt examen, & cognitionem, quæ sint, p. 326. n. 3.

Exceptiones seu articuli præjudiciales quales sunt, p. 326. n. 4.

Exceptio declinatoria prius discutienda, & à processu ad ulteriora licet appellare, p. 327. n. 15.

Exceptio declinatoria an expressam exigat pronuntiationem, vel tacita sufficiat, ib. n. 16.

Super Exceptione declinatoria an expressè teneatur pronuntiare delegatus, ita ut per processum ad ulteriora non sufficiat, ib. n. 17.

Super Exceptione surreptionis potest delegatus expressè & tacite per processum ad ulteriora pronuntiare, ibid. n. 18.

Exceptio incompetentiæ recipit appellationem, ita ut si ab interlocutoria non appelletur, transit in rem iudicatam, ibid. n. 19.

Exceptio contra testes ejus examen non impedit regulariter, sed in finem potest reservari, pagina 328. num. 34.

Exceptio recusationis ante ceteras debet proponi, & cognosci, alias in iudicem videtur consentire alias prius opposita, ib. n. 27.

Exceptiones generaliter oppositæ, debet prius proposita intelligi exceptio contra iudicem, & ceteræ conditionaliter, ib. n. 28.

De Exceptione declinatoriæ & contra rescriptum, remissive, ib. n. 29.

Exceptio nullitatis dicitur præjudicialis, & plus quam possessorium, p. 329. n. 41.

Exceptio inhabilitatis est præjudicialis negotio principali, quo suspensio, debet prius examinari, ibidem num. 43.

Exceptio juris an possit reservari, quod de ea prius debet cognosci, ib. & 330. n. 50.

Exceptiones liquidæ dicuntur, quorum probatio in promptu est, ut per instrumenta, &c. ibidem numero 62.

Exceptiones altiore requirunt indaginem, quæ intricatæ sunt, & in facto & in jure sunt dubiæ, ibidem.

Exceptionem legitimam, puta surreptionis, defectus jurisdictionis, vel ortam ex ventre gratiæ tacite, expressè, pure aut conditionaliter, si executor non admittat, excedit, & appellatio uti legitima suspendit, p. 352. n. 24.

Exceptio orta ex ventre Bullæ tunc impedit executionem illius, quando gratia est conditionalis, non alias, ib. n. 28.

Exceptiones oppositæ, si requirant altiore indaginem, reservantur iudicio ordinario, pagina 353. numero 40.

Exceptio liti pendentiæ super nullitate aut reformatione pensionis, non impedit interim agere via executiva ad ipsam pensionis exactionem, ibidem num. 41.

Quod procedit sive quando lis pendet vigore commissionis Pontificis cum clausula ordinaria (sine retardatione solutionis pensionis, &c.) & quibus rationibus hæc clausula in commissionibus apponatur, ibid. & n. 50.

Exceptio quæ apponitur executioni pensionis debet constare in continenti, p. 354. n. 53.

Exceptio surreptionis, & obreptionis efficit executionem incompetentem, ib. n. 55.

Exceptio, quod in secunda reservatione pensionis non fuit facta mentio de alia pensione ejusdem beneficii an requirat altiore indaginem, ibidem, numero 60.

Exceptio reductionis pensionis quando provenit ex ventre Bullæ conditionaliter, nempe (dummodo ad tantam partem remaneat, &c.) impedit executionem, etiam si in continenti non probetur, ibidem num. 63.

Exceptio quæ oritur ex ventre instrumenti Cameralis, etiam si requirat altiore indaginem admittitur ad impediendam ejus executionem, ib. n. 64.

Exceptio illa consentientem pensioni caruisse bono jure & beneficii possessione, non impedit executionem contra ritualem, ib. n. 72.

Exceptio opposita per citatum, se non possidere beneficium pensione gravatum, legitima est ad impediendam illius executionem, ib. n. 75.

Exceptio quæ requirat altiore indaginem, relinquatur arbitrio iudicis regulato ex dictis hoc capite, ib. n. 80.

Exceptio juris patronatus Regii opposito quousque in Senatu cameræ Regiæ terminetur, ordinarius teneatur supersedere in provisione beneficii, pag. 427. n. 175.

Exceptiones, quæ admitti non debent in prima instantia, nec etiam admittendæ sunt in secunda, pag. 438. num. 5.

Exceptio, per quam mutatur figura iudicii, non est admittenda in causa appellationis, ib. n. 6.

Exceptio

Index Rerum,

Exceptio respiciens proprietatem, cum possit repelli, si admittitur de ea erit cognoscendum in possessorio, à quo iudicio tanquam mixto datur appellatio, p. 352. n. 99.

Ab Exceptione excusabilium contra notorium denegatione, interlocutoria appellatio admittitur, etiam si à diffinitiva non admittatur, p. 467. n. 59.

Exceptionibus moderantibus sententiam ferendam non admittitur appellari, nihilominus poterit procedi in causa principali tanquam separata, p. 471. n. 34. ubi de exemplis, & ibid. n. 35. ubi de ratione.

Exceptio ubi sit apposta appellacionem esse tertiam, & iudex se competentem pronunciet, sententia lata ejusdem tertie appellacionis vigore erit valida, p. 481. n. 31.

Exceptiones plures alia quando possunt opponi executioni pensionis, & de effectibus quasi possessionis pensionem exigendi, & quibus clausulis in ejus causa appellacionis rescribatur, & de aliis pluribus in causa judiciali in materia pensionis qui sint videndi, p. 355. n. 89.

Exceptio rei iudicatae ut obstat, debet evidenter constare, p. 524. n. 204.

A reiectione Exceptionis oppositae nullitatis evidenter ex actis, si non appelleretur iterum postea opponi non potest, p. 527. n. 245.

Exceptionem contradicere non sufficit nisi etiam à reiectione opponens appellet, ibid. n. 247.

Exceptio sequestrari auctoritate iudicis precipientis debitori ne solvat suo creditori, an impediat executionem pro ipso sequestrato, p. 559. n. 151. & quid si debitor sequestrum procuravit, num. seq. & quid adversus fideiussorem, sub n. 152.

Exceptioni competenti renunciare censetur pars, sicut & non opponens, p. 331. n. 72.

Exceptiones incompetentiae sui aut mandantis, si sub-executor rejiciens procedat executione, excedit, & datur appellatio suspensiva, p. 542. n. 6.

Exceptio revelans & legitima dicitur quae provenit à causali, quae iustam causam praestat, appellandi, ib. num. 8.

Exceptio si non potest executioni opponi non potest appellari ob reiectionem, ib. n. 9.

Exceptio falsa, & surreptitia commissionis oritur post sententiam, & est incognita superiori, p. 543. n. 22.

Exceptionem impugnantem potestatem delegantis potest delegatus cognoscere, ib. n. 25.

Exceptiones infringentes jurisdictionem delegantis, admittit & cognoscit delegatus, ibid. n. 26.

Exceptiones executorialium executioni convenientes, legitima dicuntur, & soluta admittenda, p. 550. n. 1.

Exceptiones dicuntur non legitima, quae à lege reprobantur, ibid. n. 3.

Exceptiones minus legitimas rejiciendas admittens executor excedit ex hoc capite appellacionis ut licite deferendum est, ibid. n. 9.

Exceptiones legitima executioni sententiae opponi possunt, in duplici sunt differentia, ibid. n. 14.

Aliae refringunt sententiam, illique ex diametro repugnant, aliae non repugnant directè, sed tantum modificanc, quales sint in utroque casu, ibid.

Exceptiones omnes indistinctè omnes executores admittunt, & terminare queant, p. 551. n. 15.

Exceptiones infringentes & annullantes sententias licet executor non teneatur admittere, potest tamen si vult ad effectum supersederendi, & rescribendi dumtaxat, ibid. n. 18.

Primo quando Exceptio esset notoria, & nondum fuisset in iudicium deducta, ibid. n. 19.

Secunda exceptio excommunicationis opposita petenti executionem, ibid. n. 20.

Tertia Exceptio est causa noviter orta, quam si cognosceret iudex superederet, ibid. n. 21.

Quarta Exceptio, falsi rescripti, ibid. n. 22.

Quinta exceptio nullitatis notoria, ubi executio est irretractabilis, ibid. n. 23.

Exceptio nullitatis in continenti probata, ex inspectio- ne actorum, est legitima, & impedit etiam trium conformium executionem, p. 552. n. 35.

Exceptio nullitatis ex defectu jurisdictionis etiam trium conformium executionem impedit, ibid. n. 36.

Exceptio nullitatis notorie impedit executionem opposita coram iudice sententiam ferente, executor autem non tenetur terminare, sed interim supersedere, ib. num. 37.

Exceptiones modificativas, quae directò non infringunt sententiam, sed respiciunt executionem sententiae tantum, executor mixtus admittere tenetur, ibidem num. 39.

Exceptiones modificativae naturae executionis conveniunt, & ideo admittenda per executores, p. 553. n. 46.

Exceptiones quae coram ipso executore proponi possunt, & quae non sunt coram superiori mandante, ib. n. 48.

Exceptionis legitima à reiectione ut possit appellari, & excedat executor, debet illius probatio in continenti offerri, non alias, ibid. n. 50.

Exceptio legitima ut per executores admittatur, debet vel ex eisdem actis probari, vel conferre in continenti probationem, p. 554. n. 52.

Exceptio quae continent aliquam dubitationem juris vel facti non promptè liquidabilem, respicit proprietatem, ibid. n. 63.

Exceptiones peremptoriae non infringunt, nec directò impugnant, sed modificanc sententiam, possunt ut legitima opponi in ejus executione, ib. n. 65.

Exceptio modificativa cum non impugnat sententiam dicitur quid separatim ab appellacione principali, p. 555. n. 66.

Exceptiones modificativae & legitima, quae sint, p. 555 n. 67. remissivè.

Exceptio collationis bonorum potest ut modificativa opponi executioni sententiae, ibid. n. 68.

Exceptio peremptoria modificativa semel iudicio principali & ante sententiam opposita, & iudice rejecta, in executione opponi non potest, ibid. n. 69.

Exceptio modificata semel opposita, & terminata in principali non potest executioni sententiae opponi, ib. num. 70.

Exceptio modificata semel opposita in processu ad unum finem, potest ad aliud diversum in executione sententiae opponi, ib. n. 71.

Exceptio peremptoria modificativa semel processui opposita, non tamen per iudicem super ea pronuntiatum, an executioni opponi possit, ibid. n. 72.

Exceptio sumptuum est modificativa, & admittenda per executores executioni sententiae, quam directò non impugnat, ibid. n. 73.

Exceptio retentionis adeo favorabilis est, ut etiam post sententiam competat, ib. n. 75.

Exceptio impenarum per viam actionis, & exceptionis, iudicium principale de qua potest, ib. n. 78.

Exceptio competens obligata ad alimenta, ne conveniatur ultra quam facere possit, est modificativa, p. 556. n. 88.

Exceptio augmenti, aut diminutionis bonorum alimentati, & alimentantis, est legitima, & variatur juxta augmentum & diminutionem, p. 556. n. 98.

Quod intellige si in continenti hac augmenti, aut diminutionis exceptio probetur, ib. n. 90.

Exceptio modificata oppositiva, & non determinata, censetur reservata executioni sententiae, quando est compatibilis cum sententia, ib. n. 85.

Exceptio opposita & non terminata, censetur rejecta, & non admittenda in executione, quando est incompatibilis cum sententia, ib. n. 86.

Exceptio

& Verborum.

Exceptio orta ex ventre sententiae, est legitima, quam si executor rejiciat, excedit, p. 556. n. 99.

Exceptio ortus omnibus sublati per statutum non tollitur orta ex eodem statuto, p. 556. n. 100.

Exceptio ex ventre sententiae aut instrumenti, obstat etiam non opposita, quia se per loquitur, & simul cum actione praesentatur & deducitur, p. 557. numero 101.

Exceptio orta ex instrumento prodest si ex eo agatur, secus si ex re iudicata super instrumento, nisi & in illa sit inclusa, ibid. n. 102.

Exceptio (non implevisti ex latere tuo) ut legitima opponitur executioni, ibid. n. 108.

Exceptio (tu non implevisti ex parte tua) oritur ex ventre sententiae, & quoadcumque opponi potest executioni, ib. n. 109.

Exceptio (tu non implevisti) stante, inhibito expeditur contra executionem, ibid. n. 110.

Exceptio omnibus exclusis non intelligitur exclusiva exceptio (tu non implevisti) ib. n. 111.

Exceptio (rei non tradite & pretii non soluti) ejus est naturae cuius exceptio (tu non implevisti) & opponi potest executioni sententiae, ibid. n. 113.

Exceptio etiam dilatoria quae oritur post sententiam, potest licet ejus executioni opponi, ibid. n. 114.

Exceptio dilatoria orta post litem contestatam, potest opponi, ibid. n. 115.

Exceptio (quod petis intus habes) opponi potest sententiae, ibid. n. 119.

Exceptio defectus mandati aut jurisdictionis, est perpetua, & nunquam censetur exclusiva, & obstat etiam tribus conformibus, p. 558. n. 125.

Exceptio opposita primae solutioni annui redditus, & rejecta an opponi queat in executionibus sequentium annorum, ib. n. 135.

Exceptio litis pendente in executione non admittitur, p. 561. n. 171.

Exceptio eadem obstat necessario quo cedenti, & etiam intruso, lite pendente & tandem competit exceptio, quae condemnato per sententiam, ibidem numero 175.

Exceptio relevans vel non, secundum naturam iudicii executi quae dicitur, remissivè, p. 665. n. 189.

Exceptio iudicio opposita, de qua est actum, non tamen ejus sit mentio in sententia, quando censetur ommissa, p. 571. n. 55.

Exceptiones attingentes proprietatem non admittuntur in iudicis possessoris, p. 584. n. 206.

Exceptiones proprietatis tenentes ad destruendam possessionem admittuntur in iudicio possessorio, ib. numero 207.

Exceptiones excludentes qualiteram requisitam à jure ad obtinendum in iudicio possessorio, admittuntur omnes, ib. n. 208.

Exceptio rei iudicatae nocet eadem, ubi est res vel persona verè interpretativè, p. 192. n. 328.

Exceptio rem pluri minime esse liquidatam sententiae executionem non suspendit, p. 617. n. 22.

Exceptio taxae excessus ubi inducit contractum usurarium, si probetur intra decem dies admittitur in executione ad periculum, ib. n. 24.

Exceptiones omnes spectantes liquidationi, in executione admittere tenetur executor, tam ex parte actoris quam rei, p. 621. n. 67.

Exceptiones relevantes & proportionabiles iudicio executivo executor tenetur admittere, alias Rota admittit appellacionem, ibid. n. 71.

Exceptio (quod petis intus habes) opponitur post rem iudicatam contra victorem, p. 622. n. 79.

Exceptio paupertatis an & quando exulet à solutione fructuum, ib. n. 86.

Exceptio rei iudicatae obstat ubi datur identitas rei,

causa, & personarum, pag. 640. num. 73.

Exceptio quae oritur ex sententia praecise, est verificanda in executione, etiam si requiratur altiore indaginem, p. 638. n. 49.

Exceptio nullitatis si oritur ex ventre instrumenti quod exequitur, suspendit ejusdem executionem, ibidem num. 50.

Exceptio orta ex ventre sententiae aut instrumenti, non censetur exclusiva, etiam si requiratur altiore indaginem, ib. n. 52.

Excessus.

Excessus, violentia, & iudicis iniquitas inter procedendum si arguatur, ex actorum inspectione detegenda est, p. 62. n. 114.

Excessus executionis materia subtilis, difficillima, & indigesta est, & utriusque fori tribunalibus frequens, p. 495. n. 2.

Excessus consentire non videtur, qui consentit sententiae, p. 513. n. 15.

Excessus est potestatis mandatae limitum transgressio, p. 514. n. 36.

Excessus est novum quoddam gravamen extra limites potestatis mandatae per executores illatum, & haec descriptio magis consonat, ib. n. 37.

Excessus executionis dicitur casus non decisus in sententia, quae exequitur, p. 516. n. 70.

In excessu cessat omnis res iudicata, & omnis obligatio executiva, ibid. n. 71.

Ab excessu appellacioni emissae nisi executor deferat vim facere, decernit Senatus aditus per viam violentiae, p. 517. n. 74.

Excessus potest dici & committi tot modis, quot potest aliquid dici plus, ibid. n. 75.

Excessus omnis gravamen est, ib. n. 76. non è converso, ibid.

Excessus gravamen est qualificatum plura specialissima continens, ib. n. 77.

Excessus dicitur quando aliquid additur sententiae quae exequitur, non tamen quando aliquid detrahitur, ibid. n. 82.

Excessus & defectus inter se contrariae sunt, & repugnantia, ibid. n. 83.

Excessus executoris tria reperiuntur in jure descripta remedia, ibid. n. 74.

Excessus tendunt in noxam republicae ac regulariter in malam partem sumitur, ibid. n. 85.

Excedere dicitur executor si aliquid dolose vel lata culpa faciat, ib. n. 87.

Contra Excessum executoris potest gravatus implorare officium iudicis superioris, ibid. n. 88.

Querela adversus executores Excedentes quotidie utuntur advocati in supremis tribunalibus, ibidem.

Ad Excessus revocationem nullitatis remedium introductum est, p. 518. n. 91.

Ab Excessu simul cum querela appellare valde utilissimum est, ne executor excessum exequatur, ibidem num. 92.

Ab Excessu utens appellacionis remedio non auditur post decem dies, ib. n. 100.

Excessus intra quod tempus sit proponendus disceptatur, ibid. n. 101.

Excessus executoris ut non sit nullitas, sed iniustitia tantum, egeatque appellacione qui teneant, ibidem n. 102.

Ab Excessu quantumvis nullo utile est appellare ut causet suspensionem, p. 519. n. 109.

Excessus per viam appellacionis & nullitatis potest in iudicium proponi, ib. n. 110.

Excessus omnis mandatae commissionis est nullitas, ib. n. 111.

Excessus executoris non transit in rem iudicatam, quominus

Index Rerum,

quominus quorumque tempore possit iudicium allegari, p. 519. n. 113
 Excessus an ultra triginta annos possit proponi, ib. numero 114
 De Excessu executoris etiam post triginta annos & perpetuo agi posse, defendit Author, ibidem, numero 117
 Executoris mandatum & procuratoris eisdem legibus regulantur quoad excessum, ib. n. 119
 Excessus executoris excedens limites sententiæ potest quoad eundem proponi, p. 502. n. 126
 Excessus causa pendente an currat tempus ad appellandum à simplici gravamine, casu quo declaratur non excessisse executorem, ibid. n. 130
 Excessus executoris est attentatum, ibid. n. 133
 Excessus executoris est incompatibilis cum simplici gravamine, & iniustitia, ibid. n. 134
 Super excessu iudex dumtaxat aditus non potest se intronitare & cognoscere de simplici gravamine, & iniustitia executoris, ib. n. 135
 Excessus causa, & simplici gravaminis sunt inter se diverse, ibid. n. 138
 Excessus articulo pendente non currit terminus ad appellandum à simplici gravamine executoris, ibidem n. 139
 Ab Excessu qui appellavit etiam si succumbat, prodest illa appellatio, ut possit prosequi super simplici gravamine, quia semel à factis executoris appellavit, licet sub falsa causa, p. 521. n. 140
 Ab Excessu Appellationi emissa per procuratorem carentem speciali mandato ad idem deferendum non est, ib. n. 141
 Ab Excessu si appelletur, debet excessus nominatim exprimi, alias appellationi deferendum non est, ibid. n. 144
 Ab Excessu contra appellatam est juris præsumptio, cum ab executeore regulariter sit prohibitum, nisi specialiter ab excessu, & ideo is debet exprimi, ut executor cognoscat an sit deferendum, ibidem numero 145
 Excessus causa si non sit in appellatione expressa, executor non tenetur supersedere, sed exequi, ibid. numero 147
 Excessus causam exprimere nullam tamen non prodest, ibid. n. 148
 Excessus causa exprimenda, ut discernatur, an sit appellatio deneganda, vel concedenda audientia, ibid. n. 149
 Ab excessu appellationi resistit jus non facta causæ expressione, ibid. n. 150
 Excessus causæ omisso non vitiat appellationem, nec ea non est de substantia nisi quoad effectum deferendi, ibid. n. 151
 Excessus specialis expressio requiritur, ita ut non sufficiat appellatio, quia excessivus à tua commissione, ib. n. 152
 Nec sufficit expressio in genere per relationem ad acta, ib. n. 153
 Ab Excessu appellatio an totam executionem suspendat, an solum excessum, ib. n. 154
 Excessus causa expressa si non concernat totam executionem, illam non suspendit appellatio, sed excessum expressum, ib. n. 155
 Excessus in uno casu allegatus supponitur in aliis non adesse, p. 522. n. 156
 Excessus executoris quomodo sit probandus, ibidem numero 163
 Excessus non præsumitur nisi per appellatam probetur, ib. n. 164
 Excessus debet constare evidenter, verisimiliter & probabiliter, ibid. n. 165
 Excessus executoris probatur ex inspectione actorum

quæ gestit commissionis, ibidem numero 167
 Excessus directè apponitur commissione mandata; juxta quam appositus clarior patet, p. 523. n. 179
 Excessus executoris per commissionem detegitur, sicut macula faciei per speculum, ib. n. 180
 Excessus separati ab executione possunt probari per testes, ut Varatari, vel illi qui ex actis non apparent, tangunt tamen negotium principale, ibidem, numero 188
 Excessus executoris tangens executionem ex actis non apparens per viam querelæ, proponi potest coram superiori, licet interim non suspendat, ibid. n. 189, & ibi declaratur.
 Ab excessu executoris non nisi semel appellari potest, nec secundæ appellationi deferendum, ibidem numero 190
 Excessus est articulus separatus ab executione & executorialibus, p. 530. n. 38
 Excessus contractum guarentigium non tangit, & ideo simplex commissio datur appellatione ab eo, ibid. num. 40
 Ab Excessu appellans juris præsumptionem contra se habet, quod ideo restringit potestatem appellandi, p. 524. n. 191
 Excessum non adesse declarans superior non causat perpetuum præiudicium, sed reparabile per viam simplicis gravaminis prosequendum post executionem, ibid. n. 192
 Excessum non fuisse licet declaratur, non tamen negatur adesse gravamen simplex, ib. n. 193
 In Excessu causa succumbenti non obstat exceptio rei iudicatæ, quo minus per viam simplicis gravaminis ulterius gravamen in iudicium deducatur, quia est causa diversa & separata, ib. n. 196
 De Excessu proposito & sic de qualitate gravaminis si non constat, gravamen simplex reservatum remanet suo loco & tempore decedendum, p. 524. n. 198. ubi de exemplo.
 Excessus supponit defectum potestatis, & jurisdictionis, ac nullitatem gravamen simplex, aut etiam potestatem & actus veritatem supponit, ib. n. 208
 Ab Excessu causa an utraque pars possit appellare semel, p. 525. n. 210
 Excessus ad revocationem an præcisè & necessaria sit appellatio, ib. n. 222
 Excessus revocationi tria remedia sunt à jure assignata appellatio, nullitas, & querela, ib. n. 223
 Excessus factum per delegatum Principis potest ordinarius reponere, p. 526. n. 227
 Excessus executoris ut reponatur, non est necessaria appellatio, sed querela sufficit, ib. n. 228
 Ab excessu appellare, licet non sit necesse, tamen valde est utile, ut executor supersedeat in executione ejusdem excessu, ib. n. 229
 Excessus nullitas per querelam deducta non suspendit executionem, ib. n. 243
 Excessus & nullitas deducta per viam appellationis impedit executionem, ib. n. 237
 Excessus per viam appellationis, hujus natura vestitur & assumit vires, ib. n. 238
 Ab Excessu appellatio omnino necessaria est, ut recurri possit ad Regium Senatum pro tollenda violentia, ibid. n. 342
 Excessus ratione causæ ille dicitur, qui concurret circa exceptionem injustè admittendam, vel rejiciendam, ibid. n. 243
 Excessus ob non admissam legitimam exceptionem executioni appositam præcisè requirit appellationem alias transit in rem iudicatam, ib. n. 244
 Excessus ratione causæ (hoc est) ob exceptionem rejectam non est nullitas, p. 527. n. 248
 Excessus quilibet executionis est nullus, quia in excessu

& Verborum.

cessu executor caret potestate, mandato, & jurisdictione, p. 519. num. 109. & tempera ut p. 527. num. 248
 Ab Excessu appellatio ad superiorem mandantem proponenda est, p. 528. n. 2
 Cognitio an sit Excessum à commissione, spectat iudici à quo emanavit conditio, ib. n. 3
 Excessus ex defectu potestatis à cæteris excessus speciebus substantiam rapit, & de omnibus componitur, p. 541. n. 1
 Excessus nullus alius major quam defectus potestatis mandata, quia immediate & naturaliter est excessus, p. 542. n. 13
 Excessus executoris ut detegatur inquirimus potestatem mandantis, p. 543. n. 31
 Excessus de persona ad personam nullitas est, p. 568. num. 4
 Excessus adesse in executeore, seu quolibet alio delegato: ergo licita est appellatio, valet argumentatio, ibid. num. 5
 Ab Excessu de persona ad personam appellationi ut legitime & suspensiva deferendum est, ib. n. 6
 Excessus de persona ad personam est causa legitima appellandi ab executeore, ib. n. 7
 Excessus circa liquidationem dupliciter consideratur, propriè, & abutivè, seu improprie, p. 616. n. 7
 Excessus improprie accidit ubi nimis taxatos fuisse fructus condemnatos qui asserit, p. 617. n. 8
 Excessus improprie est potius iniustitia & simplex gravamen, quia executor tunc continetur sub limitibus suæ commissionis, ib. n. 9
 Ab Excessu improprio, puta ubi nimis fructus sunt taxari, non datur appellatio suspensiva, ib. n. 10
 Excessus verè & propriè in liquidatione contingit, quando executor modum condemnationis, sive etiam liquidationis essentialiter variaverit, aut mutaverit, p. 618. n. 31. redduntur exempla, ib.
 Excessiva dicitur liquidatio si executor ordinem omiserit liquidationis, admittens exceptiones rejiciendas, & rejiciens admittendas, p. 620. n. 57
 Et à tali Excessiva liquidatione licita est suspensiva appellatio, ib. n. 60
 Excedit executor si exceptiones admittibiles in liquidatione non admittat, vel admittat rejiciendas, ob quod licet appellari, p. 621. n. 70
 Excessus à principio causat nullitatem manifestam in executione, p. 658. n. 68
 Excessus est attentatum, p. 663. n. 156
 Excessus ad instar attentati reponitur, p. 664. n. 158
 Excessus commissionis causat attentatum, quo omnia attentatorum requisita concurrunt, ib. n. 159
 Excessivæ executionis contemplationis possidens, pariformiter ut attentans ad fructus tenetur percipiendos, ib. n. 160
 Excessivè executor ubi sit declaratum, an tota executio reponenda, an pro parte excessus dumtaxat, p. 666. n. 195
 Excessus alius quid est diversum & separatim à sententia & executione, ib. n. 204
 Ab Excessu appellatio super eo dumtaxat devolvit cognitionem, ib. n. 208
 Excessum dumtaxat reponendum, non totam executionem, qui probant, ubi de communi praxi, p. 667. n. 213
 Excessum reponere potest de facto, & proprio motu reponere ipsemet executor qui excessit, p. 670. n. 464

Executio

 Executio post legitimam appellationem est nulla ipso jure, p. 65. n. 156
 Executio potest esse illegitimè appellatam pro executione suæ sententiæ, ib. n. 157
 Executio ad appellationem judicalem admittitur

Salgado de procecl. Reg.

titur, quamvis est species defensionis, ib. n. 163
 Excommunicatus sicut non potest agere, & convenire, ita nec appellare extrajudicialiter, ib. n. 167
 Excommunicatus potest appellare extrajudicialiter à iudice, secus a parte, ib. n. 168
 Excommunicationis absolutio non suspenditur per appellationem, quia periculum est in mora, carceris autem relaxatio trahit periculum in festinatione, p. 189. n. 249. & 250
 Excommunicatio, suspensio, & interdictum sub censuræ verbo comprehenduntur, p. 193. n. 1
 Excommunicationis sententia dicitur interlocutoria, ib. n. 2
 Ab Excommunicatione appellatio non suspendit ejus effectum, quia secum executionem, & ligamen trahit, ib. n. 3
 Excommunicati declaratio & publicatio fieri potest post appellationem ab excommunicatione pura, p. 294. n. 12
 Excommunicatus pure per denuntiationem amplius non intelligitur, nec excommunicationi aliquid addit, ib. n. 14
 A præcepto sub pœna Excommunicationis licita est appellatio suspensiva, ib. n. 18
 A comminata Excommunicatione licet suspensivè appellare, ib. n. 19
 Excommunicatio post appellationem legitimam est nulla & attentata, ib. n. 21
 Excommunicatio post legitimam appellationem cum nulla sit, potest clericus celebrare absque irregularitate, ib. n. 22
 Excommunicatio & aliæ censuræ, quibus casibus dicantur nullæ, aut iniustæ, p. 195. n. 26. remittitur.
 Excommunicatio actus est executivus, ib. n. 27
 Excommunicatio nulla non ligat & recipit appellatorem, ib. n. 28
 Excommunicatio fertur in personam, non in locum, p. 196. n. 53
 Excommunicatum, suspensum, aut interdictum potest iudex appellatione pendente, fructibus, & distributionibus private, & an veniant in restitutione virtute decreti Regii, p. 197. n. 60. redditur ratio, ib. n. 61
 Excommunicatus privatus fructibus appellatione pendente illos non recuperat per viam attentati, sed querelæ, etiam si obtineat excommunicationem fuisse injustam, ib. n. 64
 Excommunicatum in articulo mortis constitutum potest iudex à quo appellatione pendente absolvi, quia periculum est in mora, p. 339. n. 68
 Excommunicatio est actus executivus, p. 538. n. 61. & seqq.
 Excommunicatio ab homine non fertur nisi pro contumacia, ib. n. 62
 Excommunicatio pertinet ad jurisdictionem contentiosam, cum absque causæ cognitione fieri non debet, p. 633. n. 59

Executor, Executio, Executorialis.

 Executione semel facta si res iterum auferatur, potest idem executor ejusdem sententiæ virtute rem restituere, p. 76. n. 19
 Executor vel alius iudex delegatus Pontificis seu Nuntii ad aliquam causam, si attentat, & dum pars gravata accedit ad Senatum, abiit in longinquo secum acta processus asportando: pars gravata debet occurrere ad superiorem iudicem ipsius gravantis, p. 95. n. 14. & non ad Senatum, n. 25
 Executor successores pericit executionem, quam inceptam reliquit prædecessor, p. 98. n. 77
 Executor sententiæ penalis non participat de illius pena, sed honoris & potestatis iudicis superioris, p. 109. n. 204